

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1979

Αριθμός Φύλλου 23

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΙΖΑΝΟΣ

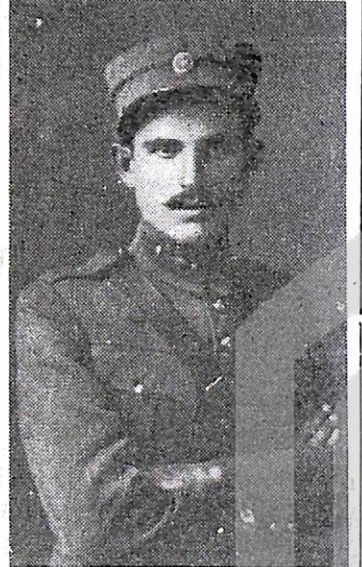
ΜΟΡΦΕΣ ΗΡΩΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

...Τα αγωνιστικά έπος του λαού μας τον Οκτώβριο εκείνο του 1940, θα ξαναζωντανέψει μπροστά στα μάτια όλων εκείνων που το έζησαν και πάλεψαν για τό πιο πολύτιμο αγαθό τη λευτεριά! Για τους νεότερους που έχουν συνδέσει το '40 με λόγους λίγο ως πολύ τους και μιά γιορτή, μόνο ο μεγάλος ποιητής Κωστής Παλαμάς μπορεί να τους μεταδώσει κάτι από τό ρίγος και τ όμεγαλειό της εποποιίας εκείνης με τό παροκάλω τετρασύτχο, που έγραψε μόλις κηρύστηκε ο πόλεμος...

«...Αυτό τό λόγο θα σάς πω δέν έχω άλλο κανένα μεθύστε μετ' άθάνατο κρασί του Εικοσίνου...»

Ανάμεσα σε εκείνους που πραγματικά έμπνευσμένοι από τό μεγαλειό του άθάνατου '21, έστεισαν νέα τρόπαια και δημιούργησαν τήν νέα ελληνική εποποιία πολεμώντας τόν Ιταλικό φασισμό στα αλβανικά βουνά, προβάλλει επιβλητική άγέροχος ή ήρωική μορφή του δημοκράτη αξιωματικού Γιώργου Βασαρδάνη.

δώσεις τέκνα εξαιρετικού ήθους και χαρακτήρα, τάδωσε άγωγή και ανώτατη μόρφωση. Η Πατρίδα της χρωστάει στό πρόσωπο του Γιώργου έναν άπο

τούς πιο λαμπρούς, τους πιο ήρωικούς μαχητές του αλβανικού μετώπου

Η Δημοκρατία έναν αξιόλογο έμπνευσμένο αγωνιστή της. Ο Γιώργος μεγάλωσε σε μιά πολιτιστική εποχή, έσωτερικών επαναστατικών κρισιασμών και λοιπών συνταραχτικών γεγονότων: Έπανάσταση του Γουδί 1909 — εμφάνιση του Έλ. Βενιζέλου, Βαλκανικοί και Παγκόσμιοι, πόλεμοι, Έθνικός διχασμός, Συμμετοχή στην

τυχεδιάχτική Ιμπεριαλιστική έκστρατεία της Ουκρανίας — Μικρασιατική έκστρατεία και καταστροφή. Κινήματα και ξανά κινήματα. Έποχή που συντάρασε τήν ελληνική κοινωνία, και ή όποια επέδρασε στη διαμόρφωση του πατριωτικού δημοκρατικού του χαρακτήρα.

Τό 1923 τελειώνει τό γυμνάσιο Καρδίτσας. Νέος, ένθουσιώδης, γεμάτος ιδανικά και άγνό πατριωτισμό. Τότερό του ήταν να γίνει αξιωματικός και να υπηρετήσει τήν πατρίδα. Τό 1924 εισάγεται στη Σχολή Ευελπίδων, στη φοίτησή του διακρίνεται για τίς επιδόσεις του και με τήν άποφοίτησή του τό 1927 παραμένει σ' αυτή σαν εκπαιδευτής. Άλλά τόν νεαρό και από πεποίθηση δημοκρατικό αξιωματικό δέν τόν χωράει ή σχολή. Τόν άπασχολούν τά κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα της χώρας. Άντιμνησχνικός — δημοκρατικός αξιωματικός όπως ήταν φλέγονταν από τόν πόθο της υπέρσπησης της Δημοκρατίας, ακόμα περισσότερο δραματίζονταν τήν δημοκρατία με περιεχόμενο κοινωνικής δικαιοσύνης και μαζί με τους Τσιγάντες, Γ. Ράλλη, Κοσμίτη κ. ά οργανώνουν τήν ομάδα των δημοκρατικών αξιωματικών και μαθητών της σχολής και παίρνει δραστήριο μέρος στο πλαστικό κίνημα τό 1935.

Για τήν δράση του αυτή συλλαμβάνεται, καθιερείται και διώχεται από τό στράτευμα. Η άποτυχία του κινήματος οι διωγμοί των δημοκρ. αξικών. Τά αντιδημοκρατικά αντιλαϊκά μέτρα του κατεστημένου ενάντια σε κάθε προοδευτική δημοκρατική εκδήλωση. Η πολινοάθωση της μοναρχίας και ή άνοχητή άπροκάλυπτη προετοιμασία και ή έγκοθίδρωση της φασιστικής δικτατορίας, είχαν βαθείά επίδραση στο σώμα των δημοκρατικών αξιωματικών. Γίνονται σοβαρές άνακατατάξεις μέσα σ' αυτό, έτσι που τό πιο προοδευτικό τμήμα του κατόληγει στο σύμπέρασμα, συνειδητοποιεί, ότι καμμία ουσιαστική δημοκρατική αλλαγή δέν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τό συνεπές δημοκρατικό κίνημα.

Είναι ή εποχή που διαμορφώνεται ή γενιά των προοδευτικών δημοκρατικών αξιωματικών, ή γενιά του Όθωναίου Τσιγάντε, Στέφανου Σαράφη του Μπακιντζή και τίσων άλλων δημοκρατικών αξιωματικών.

Σ' αυτή τή γενιά άνηκε και κατείχε σπουδαία θέση ό ήρωας του αλβανικού μετώπου Γ. Βασαρδάνης. Οι αξιωματικοί αυτής της γενιάς στην καταπιλητική τους πλειοψηφία στις πιο δύσκολες στιγμές του ξένου έδωσαν (Συνέχεια εις τήν 2α Σελίδα)

Διόρημα στο Γεν. Γραμματέα του ΕΟΤ κ. Παν. Λαμπρία

Έξοχώτατο κ. Παναγιώτη Λαμπριάν Γεν. Γραμματέα Ε. Ο. Τ.

Ε ν τ α υ θ ι α

Κύριε Γενικέ, Οί ύπογραφοιμένοι έκπροσωπούμε τήν περιοχή του τέως Δήμου Νεβροπόλεως του Νομού Καρδίτσας, όπου και ή ταχνητή Λίμνη του Μέγδοβα — Ταυρωπού. Η ως άνω Λίμνη πλαισιώνεται από 15 χωριά έκ των όποιων τά δέκα, του τέως Δήμου Νεβροπόλεως τά όποια επικοινωνούσαν μεταξύ τους και με τήν πρωτεύουσα του Νομού Καρδίτσας, διασχίζοντας τό όροπέδιο που σκεπάζεται σήμερα από τά νερά της Λίμνης. Κάποιος άγνωστος «Στρατηγός» τοποθέτησε αυτά τά χωριά γύρω στο όροπέδιο, με τήν καλύτερη στρατηγική, κάτι σαν σκοπιές.

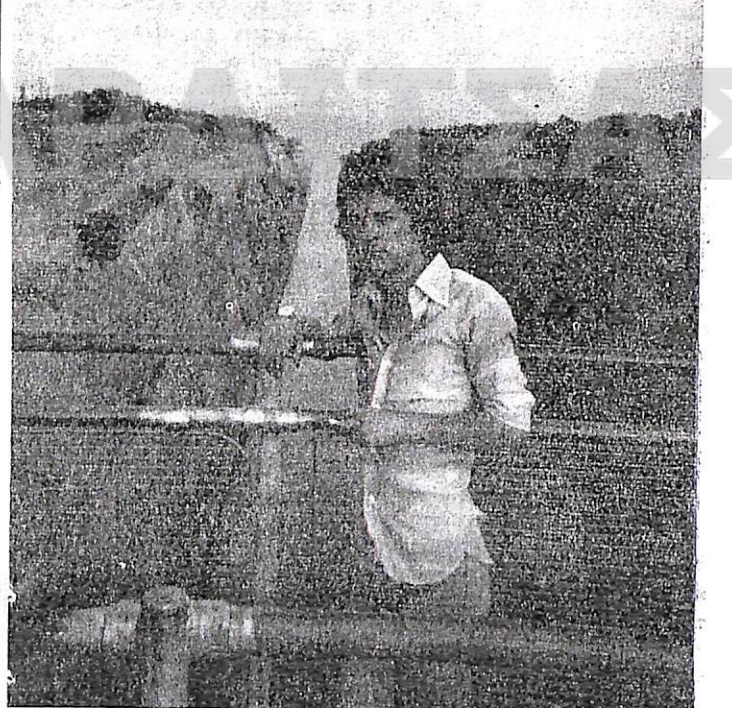
Για τήν εξυπηρέτηση αυτών των χωριών, ή ΔΕΗ, για λογαριασμό της όποιος δημιουργήθηκε ή Λίμνη, κατασκεύασε, έναν δρόμο ανάγκης, ό όποιος με τίς

σημερινές συνθήκες, Λεωφορεία — μεγάλα φορτηγά — Γεωργικά μηχανήματα και τέλος πολλά Ι. Χ. έπιβατικά είναι τελείως άκατάλληλος για τους κάτωθι λόγους.

Χωρίς καμιά διαφήμιση, χωρίς καμιά προβολή, άρκετεί Έλληνες ξεκινούν να επισκεφθούν τή Λίμνη και να άπολαύσουν τό σπάνιο θέσμά της, πλαισιωμένη από Δρύς — Καστανίες — Έλατα και μιά οργιάζουσα άγρια φύση. Φτάνουν μετά δυσκολίας μέχρι τό φράγμα και άναγκάζονται να γυρίσουν πίσω, από τόν ίδιο δρόμο, διότι δέν μπορούν να περάσουν εύκολα ένα κομμάτι του δρόμου 6 χιλ. περίπου, τό όποιο κατασκεύασε ή δασική ύπηρεσία, στερούμενοι άβελτα του καλύτερου μέρους της διαδρομής, για τή συμπλήρωση του κυκλώματος.

Κύριε Γενικέ, Είναι σίγουρο ότι ή Λίμνη αυτή, είναι τό μοναδικό τεχνικό έργο σε ύψόμετρο 900 μέ-

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

Στις 28.9.1979 έφυγε από κοντά μας ό Μιλτιάδης Σωτηρίου Μανώλης σε ήλικία μέλις 20 χρόνων.

Ο Μέλτης, όπως τόν φωνάζαμε ήταν από τά καλύτερα παιδιά του χωριού μας και ό θάνατός του έρριξε βαρύ πένθος σ' όλέκληρο τό χωριό που ούσωμο παρακολούθησε τή κηδεία του.

Ο Μέλτης ξεχώριζε για τήν ανθρωπιά και τό φιλότιμο που τόν διακρίνει και ήταν ένα από τά πιο ζωντανά στοιχεία της νεολαίας του Μεσσηνικού. Ο θάνατός του συγκλόνησε τίς καρ-

διές των νέων, και θα χρειαστεί πολύς καιρός για να πιστέψουμε πως ό Μέλτης χάθηκε για πάντα.

Η μνήμη μας τόν φέρνει ολοζώντανο στη κάθε στιγμή της καθημερινής μας ζωής.

Οι νέοι του χωριού μας τόν άποχαρέτησαν με τά έξης λόγια, ελάχιστο δείγμα άτιμής στα άτέλειωτα χαρίσματά του: «Ένα παλληκάρι πάνω στον άνθ της νιότης φτερούγισε σήμερα από κοντά μας.

Κανένας δέν μπορεί να συνηθίσει ότι ό Μέλτης δέν είναι πιά (Συνέχεια στη 2 Σελίδα)

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Με τήν ευκαιρία της συναντήσεως των εκπροσώπων των Νεβροπολητικών Σωματείων για τήν έπαφή με τόν κ. Λαμπρία, έγινε εύρεια συζήτηση για τήν ένωσή των Νεβροπολητικών Συλλόγων σε Σύνδεσμο ή Όμοσπονδία και συμφωνήθηκε συνάντησή για τήν Πέμπτη 18)10)79 στα Γραφεία των Συλλόγων Μεσσηνικού — Βουνέσι — Βλάσδου, Λυκούργου 10, 4ος όροφος όλων των Διοικ. Συμβουλίων των πιο πάνω Σωματείων, για να λη-

φθούν σχετικές αποφάσεις.

Από τήν δημιουργία της Ένωσεως Μεσσηνικολιτών και άργότερα οι κ. κ. Κατσάκος — Παϊζάνος δέν έπαψαν ποτέ να φροντίζουν τήν δημιουργία Συλλόγων όλων των χωριών και τήν Ένωσή τους σε μιά Όμοσπονδία.

Ακόμα και τήν έφημερίδα μας τήν ονομάσαμε «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ», ώστε, όταν γίνει ή όμοσπονδία, να έχει ήδη και τό όργανό της. Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΜΟΡΦΕΣ ΗΡΩΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

(Συνέχεια από τη 1 Σελίδα)
 αντιπροσωπεύει το αγωνιστικό τους παρόν. Παλέμησαν με ηρωισμό και πάθος τον Ιταλικό φασισμό το '40. Αργότερα στη μαύρη περίοδο της χιπλερικής κοροχής 41=45 έγιναν τα στελέχη της 'Εθνικής Αντίστασης..

Ο Γιώργος Βασαρδάνης είναι μια αναμφισβήτητη προσωπικότητα, προικισμένος με σπάνια πνευματικά και ψυχικά προσόντα που θα τον επέτρεψαν να αναδειχθεί σε σπουδαίο στρατιωτικό ηγέτη, δλκήρ πολύμορφο, αν στα τριάνταπέντε (35) του χρόνια στην αρχή των ενόπλων αγώνων ούλαού 40—45 δεν έπεφτε πρόωρα από πικρό φασιστικό βόλι. Και είναι αυτή η ανεξαρτησία και η λευτεριά ακριβοπληρωμένη με το αίμα των πιάτων (τά) πιάτων γενναίων τέκνων της πατρίδας.

Μα και στον πολιτικό του βίο ξεχωρίζει για τα ανθρωπιστικά του και αλtruιστικά του αισθήματα βοηθάει φτωχούς εργάτες, φοιτητές, προσφέρει ήθική και υλική βοήθεια σε κοπέλλα παραστρατημένη (βίμα κοινωνικό) να βρει τον σωστό δρόμο. Με την υποχρεωτική απασχάτευση του — απότοξη με ζήλο επιδίδεται σε κοινωφελή έργα του χωριού. Ο δρόμος που συνδέει το χωριό μας με την κρατική οδό Καρδίτσα — Τσαρδάνι — Αγρίνιο είναι αποκλειστικά δική του πρωτοβουλία, αυτός κάνει την χάραξη του και οργανώνει και επιβλέπει την κατασκευή του. Συνδέεται και διαπαιδαγωγεί τη νεολαία του χωριού, στην οποία προσπαθεί να μεταδώσει τα δημοκρατικά ιδεώδη.

Η 28 Οκτωβρίου του 1940 βρήκε τον Γ. Βασαρδάνη στο Μεσενικόλα. Η κήρυξη του πολέμου υπήρξε πραγματική ψυχική έκρηξη. Τόν θυμάμαι να αναβοκοπεταίνει νευρικά και αήσυχος τις σκόλες στην πλατεία του χωριού μας, στο ταχυδρομείο, και το περίφημο τηλεγράφημα, προς την κυβέρνηση η οποία άργουσε να επιτρέψει την στρατεύση του «έστω και ως απλόν στρατιώτην δέν μου δάχεται η Πατρίς;» έγγραφε.

Σε συνέχεια η επιμονή των στρατιωτικών αρχών να τον κρατήσουν στα έμπεδα στη Λάρισα ή να τον στείλουν στα έλληνοβουλγαρικά σύνορα τόν δημιουργεί νέο ψυχικό αναρροσμό και διαμορτωμένο προς τόν αξιωματικό επί της κινήσεως συν)χηνη Μοσχολίτην ανολχωρεί για τόν άλθανικό μέτωπο χωρίς διαταγή και με την περιφήμη δήλωση «θα πάω εκεί όπου μάχεται η Πατρίς». Παίρνοντας μέρος σε μάχες και επικίνδυνες αποστολές, έφθασε μπροστά στο Δρίνο όπου οι Ιταλοί ήταν καλά όχηρομένοι. Ο αξιόλογος συν)χης Γεωργούλας τόν παρακαλεί να παραμείνει στο έπιτελείο του συντάγματος μά εκείνος ζητάει μάχημο τμήμα για τήν πρώτη γραμμή!

Μα άς αφήσουμε τόν Γιώργο Μυλωνά από τόν χωριό Ράξια Τρικώλων έφεδρο ανθυπολοχαγό διοικητή λόχου στον ίδιο μέα του μετώπου να μάς αφήγηθει από τήν ζωή και τή δράση του ήρωα στο μέτωπο και τόν θάνατό του «Πολέμησα από Άλβανικό μέτωπο. Γνώρισα εκατοντάδες αξιόλογους αξιωματικούς μικρούς και μεγάλους σε βαθμό,

μα σόν τόν Γιώργο Βασαρδάνη όχι. Οι λόχοι μας ήταν πλάι — πλάι στην διάταξη και στίς επιχειρήσεις όταν τόν μέτωπο ήταν στενό ό ένας αντίκοσαστούσε τόν άλλον. Ο Βασαρδάνης σοβαρός άνδρας, προικισμένος με προσόντα στρατιωτικού ηγέτη δημοκράτης από πεποίθηση και συνεπή αντιδικτατοδικός, έφαρμοζε ένα δικό του τρόπο σχέσεων διοίκησης και συμπεριφοράς. Αποφεύγε τήν ιδιαίτερη ζωή που προκαλούσε και άγωναχτούσε τόν φαντάρο. Ζούσε τήν σκληρή ζωή τής έκστρατείας και τού μετώπου μαζί με αυτόν.

Μορφοζόνταν τήν πείνα τής κακουχίας και τήν κουροιάνα με τούδς στρατιώτες. Τό άφραστο ενδιαφέρον για τόν στρατιώτη, έκδηλώνονταν παντοκρόπως. Ο έφοδιασμός για τόν λόχο του Βασαρδάνη, λόγω του προσωπικού του ενδιαφέροντος ήταν συνεχής και πλήρης. Όταν έφταναν τά τρόφιμα στο λόχο κάτω από τόν προσωπικό του έλεγχο ή διακομή γίνονταν άμέσως και όμοιομορφα χωρίς εξαιρέσεις, ως τόν τελευταίο στανάρο, πρόσσεχε τούδς κεχεχτικούς. Η κλεισιά δέν χωρούσε. Σκληρογυνημένους και λιγοδαίτους συσπώνταν από τόν κοζάνι του λόχου χωρίς τά ιδιαίτερα.

Όταν άρχισαμε τής επιχειρήσεις στο μοκράτο ύψωμα 1200, άριστος στρατιωτικός όπως ήταν για να μή ρίξει σε περιπέτεια και καταστροφή τόν λόχο πήρε μία ομάδα και πήγε προσωπικά για άναγνώριση, διαπίστωσε ότι ήταν άδύνατον να άνασπρωπει ή διάταξη του έχθρου και γύρισε, έγω δέν είχα έπισηρέψει άκόμα από τήν ίδια άποστολή. Έφτασα στη βάση μου όταν ό Βασαρδάνης ήδη είχε ένημερώσει τόν διοικητή του Τάγματος Γούλα για τήν διάταξη του έχθρου, τήν κατάσταση, και τόν άδύνατον τής άνασπρωπής του. Ήσαν και οι δύο σωπηλοί. Άς μάς έκθέσει τήν κατάσταση και ό Μπλωλάς, διατάσει ό Διοικητής Γούλας. Η άνασφορά μου ήταν έπιβεβαίωση τής άνασφοράς του Βασαρδάνη, μά ό Γούλας άνθροωπος πειθροχικός με τήν κακή έννοια έπιμένει στην έκτέλεση τής διαταγής των άνωτέρων, άν και πείθεται δέν τολμάει... άρνείται τόν άντισχεδίο και με τήν επιμονή του, ή έπίθεση άρχίζει, προχωρεί ό 2ος λόχος με έπικεφαλή τόν Γιώργο Βασαρδάνη, άκοκολουθεί ό δικός μου, οι δύο λόχοι προχωρούν, ό έχθρός όχηρωμένος σε φυσικά άπόρροητα όχηρά θάζει με πυκνό φράγμα πυρός και όπως προχωρούμε δέχεται ριπή στο κεφάλι. Σκοτώθηκε ό λοχαγός... σκοτώθηκε ό Βασαρδάνη. Ξεσπάει μία βοή, πρωτοφανής. Ήταν 13 ή 14 του Δεκέμβρη του 1940. Οι λόχοι ύπαχώρησαν με σοβαρές άπώλειες και τόν 1200 έπεσε τελικά στίς 30 Δεκεμβρίου με τήν κινητοποίηση όλόκληρης τής Μεραρχίας και με όλα τά μέσα. Ο Ταγματάρχης Γούλας συντετριμένος κυριολεχτικά από τόν άδικο χαμό του Βασαρδάνη επί μέρες όλόκληρες δέν έβγαине άπό τήν σκημή του...».

Σάν κεραυνός έπεσε στο χωριό μας ή φοβερή είδηση ότι ό Γ. Βασαρδάνης, τόν καίμαρι του Μεσενικόλα και τής Καρδίτσας σκοτώθηκε στο μέτωπο. Ο Γεωροπλόπανος τής πλατείας του

χωριού μας είχε πρό πολλού ρίξει τά κίτρινασμένα φύλλα του και τά κλαδιά του γυμνά και λυπημένα έγεγραν κουρασμένα. Τό χωριό τόν πλάκωσε μία άσυνήθιστη καταχνιά. Οι κάτοικοι περιήλιοποι με κομένη τήν άνάσα και με ματωμένη τήν καρδιά δάχονταν τά πικρά μαντάτα για τούδ σκοτωμένους και αυτή τήν φερά στον κατάλογο των ύπερ παρίδος πεσόντων χωριανών μας προστίθονταν και ένα μεγάλο όνομα ό δημοκράτης αξιωματικός Γεώργιος Βασαρδάνης.

Τό χωριό μας έχανε ένα από τά πιο άξια και αγαπημένα παιδιά του. Η κοινωνία ένα διακεκρημένο έπιλεχτο μέλος τής. Η Δημοκρατία ένα προικισμένο με σπάνεια προσόντα αγωνιστή. Η Πατρίδα και ό Λαός μαστρηρήθηκαν πρόωρα έναν δοξασμένο υπερασπιστή τους.

Αιώνια δόξα και τιμή στον ήρωα Γιώργο Βασαρδάνη.
 Άθήνα — Οκτώβρης 1979
 ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΤΣΙΑΚΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

(Συνέχεια από τη 1 Σελίδα)
 μαζί μας.

Κανέννας δέν μπορεί να πιστέψει ότι ή λεβεντιά που κουβαλούσε πάνω της μία πλούσια σε χορήσιματα και φιλότιμο καρδιά μάς έγκατέλειπε...

Παλληκαριά, ψυχική άρχοντιά, άνωπερότητα, φιλότιμο, αγάπη για όλους τούδ ανθρώπους, συμμοτοχή σε κάθε χαρά, σεβασμός στους γονείς, έπιμέλεια και έπιμονή στα γραμμάτα, υποκιούμενη από έπιτονη άίσθηση του χρέους για προσφορά στην κοινωνία, είναι μερικά από τά άπειρα σάν τόν άμμο τής θάλασσας χορήσιματα, που στόλιζαν τόν μεροδόλο λουλούδι, που σήμερα μαράθηκε κι άφησε ο όλους μας άκεανούς από θλίψη.

Άλλά στα παλληκαρία δέν ταιριάζουν κλάμματα και θρήνοι. «Δέν μένει ό άνθρωπος, τόν έργο του μένει», θα έπαναλάμβανε ιδιαίτερα αυτή τή μέρα για άλλη μία φερά ό ποιητής.

Και τόν έργο που άφησε ό Μέλτης είναι δυσανάλογα μεγαλύτερο από τά μόλις 20 χρόνια

ζωής του.
 Κανέννας δέν πρόκειαι να λησμονήσει τόν άκένωτο θησαυρό των χορήσιμάτων του. Ο Μέλτης θάνατι παρών σ' όλες τής εκφάνσεις τής ζωής μας να μάς διδάσκει με τή μνήμη του άνωπερότητα και ευγένεια ήθους, αλλά προπάντων ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ και ΑΓΑΠΗ.

Περίφηνοι θα πρέπει να είναι οι γονείς του που τόν σπλάχνο τους άνασπρωκήθηκε στίς ευγενέστερες προσδοκίες τους. Αυτό θάχουν αντίδοτο στη φυσική τους θλίψη. Παλληκαρία σάν τόν Μέλτη μόνο θριάμβους χρειάζονται και προβολή για παντοτεινό παράδειγμα ανθρωπιάς.

Νάναι έλαφρό τόν χώμα που σε σκεπάζει λατρευτέ μας ΦΙΛΕ Ζείς και φωτίζεις με τόν παράδειγμα σου τόν δρόμο μας».

Ο Σύλλογος μας και τόν Τμήμα Νέων έκφράζουν προς τούδ γονείς και τούδ συγγενείς του Μιλτιάδη Μανώλη τή βαθιά θλίψη τους για τόν άπροσδοκίτο θάνατό του.

ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ

Η "ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ,"

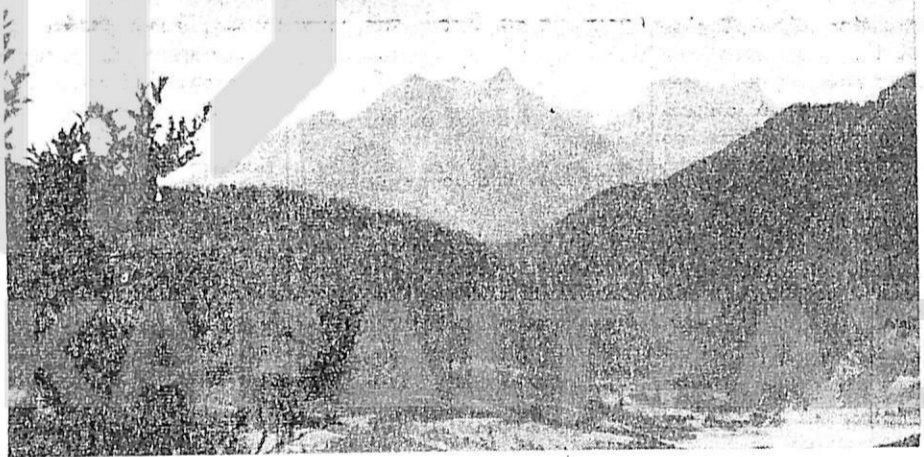
Του τακτικού συνεργάτη κ. Σερ. Τσιτσά

Όσοι ταξιδεύουν από τήν Άθήνα για τή Θεσσαλία — Ηπειρο — Μακεδονία, μόλις περάσουν τόν αυχένα του Δομοκού και πάρουν τής πρώτες κατηγορικές στροφές προς τόν Θεσσαλι-

πόλη τής Καρδίτσας, όπως έπίσης από τά έξοχικά κέντρα «Τσαρδάνι» και τής ανατολικές όχθες τής περιφέρειας λίμνης του Μέγδοβα. Από δω έντοπίζεται ή «Κοιμωμένη» άκριβώς άνακέ-

χιστες προσθήκες (λίγα μαλλιά, μάτι) απέδωσε φυσικότητα τόν όμοιομο ώριαίας κόρης.

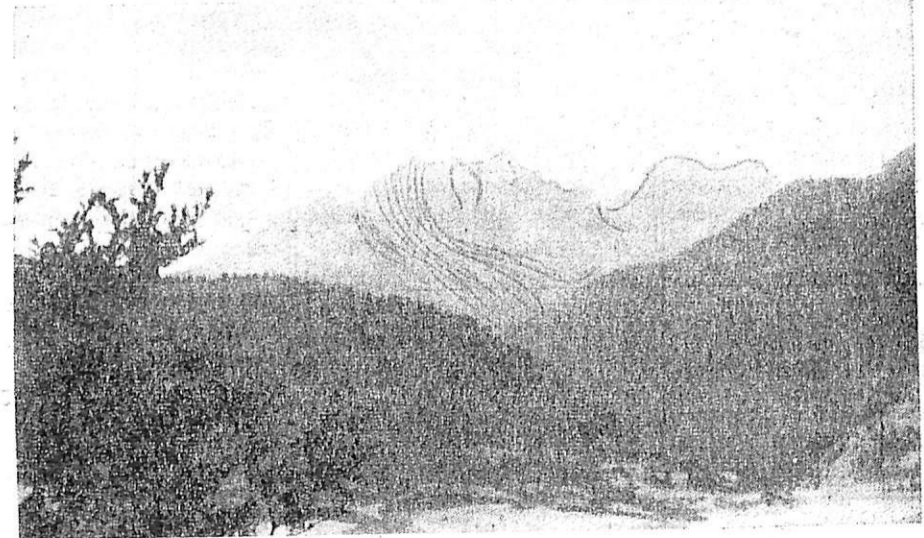
Όπως είναι γνωστό τόν όνομα τής «Κοιμωμένης» έδωκε δ

κό κάμπο, στο δυτικό μέρος του άρίζοντα θ' άντικρύσουν τά πολυτραγουδημένα βουνά των Άγχαράμων: Καράβα, Βουτσικάκι,

του φυσικού γλυπτου τής Πίν-

συμπατριώτης μας έκλεκτός ζωγράφος Δημήτρης Γιολδάσης. Η καρφή τής Νιάλας (ή μύτη τής «Κοιμωμένης») λέγεται Φλυτζάν-

Μπουρλέρος, Νιάλα, Σβόν με ύψη πάνω από 2000 μέτρα.

Κι όσο προχωρεί ό ταξιδιώτης στο βάθος του κάμπου, τόσο και θα διακρίνει καλύτερα τόν όρεινό σχηματισμό τής «Κοιμωμένης» άνάμεσα Νιάλα — Μπουρλέρου. Μεγαλότροπο είναι τόν άγνάναμά τους από τήν

βου με κοιμωμένη κόρη τονίζεται στις δυο φωτογραφίες που δημοσιεύουμε. Η μία είναι του καλλιτέχνη Βλασσίνου Δημήτρη Κουσιά και ή δεύτερη τού θαυμάσιου μακετρίστα Άντρέα Σπυροπούλου, ό όποιος δίχως καθόλου να θίξει τή μορφή του γλυπτου και τής κορυφογραμμής μ' έλά-

ι.. Ένα δημοτικό τραγούδι λέει:

— Άνεθικά στίς Νιάλας τά βουνά άπάνω στο Φλυτζάνι κι άγνάναμα τήν Πρέβεζα και τά χωριά τής Άρτας.

Ίερὰ Μονὴ Κορώνας

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτη μας ἠγούμενου Γαβριήλ Καζάση

Τῆς Κοινότητος Μεσσηνικῶλα Ίερὸν καὶ πολυσέβαστον Ίδρυμα εἶναι ἡ Ίερά καὶ παλαιὰ τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Κορώνας κειμένη εἰς τὸ πρᾶνές τῆς θεωκορηφῆς «Κοῦλιας» ἀπέχουσα δὲ 6 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν Μεσσηνικῶλα.

Ἡ Ίδρυσις τῆς Ίεράς ταύτης Μονῆς ἀνάγεται εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸν 14 αἰῶνα, καθότι τὸν ὄλον συγκρότημα τῆς καὶ ὁ κοινόθετος ναὸς τῆς οἰοῦται μετὰ τὰς Μονὰς τοῦ Ἁθῶ, τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

Ἀρχικῶς ἔφερε τὸ ὄνομα «Κρουερά Πηγή», ἡ ὁποία πηγή ἔπαυε, εἰς ἄγνωστον χρόνον, καθίστησι καὶ ἤδη εὕρεται κάτωθεν τῆς Μονῆς, εἰς τὸν κητόν, ἀρδευόμενον ἐξ αὐτῆς.

Μετωνομάσθη δὲ «Κορώνας» ὡς ἐκ τῆς θέσεώς τῆς, ὁραμένης ἰδίως ἐκ τοῦ κάμπου, ὡς τῆς κορώνας, κολημένη εἰς τὴν μετώπην τῆς ὠραίας καὶ βασσικεποῦ» βουνοκορφῆς τῆς «Κοῦλιας».

Τιμᾶται ἐν ὀνόματι τῆς γενήσεως τῆς Παναγίας 8 Σεπτεμβρίου, ἑορτάζει δὲ καὶ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου ἱερομόναχου Σεραφείμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τοῦ θαυματουργοῦ τῆν 4η Δεκεμβρίου.

Ὁ κεντρικὸς τῆς ναὸς ὁμοίος εἰς ρυθμὸν μετὰ τὰς Ἁγιορείτικους τοιοῦτους εἶναι ἀγιογραφημένος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τοιογραφίας τῆς λεγομένης «Κρητικῆς Σχολῆς» τοῦ 13 αἰῶνα ὁμοίως καὶ τὸ πρὸς τὴν παλαιὰν πύλιν παρεκκλήσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἡ Ίερά αὐτῆς Μονῆς εὐήμεροῦσα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19 αἰῶνος αἰῶνος, ἀλλ' ἔκτοτε ἐνεκηρύχθη τῆς ἐκ Κραδάρων θεομηνίας, οἱ ἠγούμενοι αὐτῆς Χριστόφορος καὶ Δομοσκηνός,

ὁ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Ἀντιβασιλεὺς, ἐν στενῆ συνεργασίᾳ μετὰ τὸν συμπατριτὴν του διαδόχον Παναγιώτην, Διευθυντὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τομεῖου, ἐρευστοποίησαν καὶ ἐξανέμυσαν ὅλην τὴν κοινοσταίαν περιουσίαν τῆς εἰς ἀγροτικά κτήματα καὶ θερινούς δασκότοπους, καὶ σήμερον ἡ Κορώνη, τὸ «Μέγα Σπήλαιον» τῆς Θεσσαλίας, δὲν ἔχει ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν, εἰμὴ μόνον τὸν λαχανόκηπόν τῆς καὶ μικρὸν ἄμπελον ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Μοσχάτου.

Τὰ μεγάλα ἀγροκήματα τῆς (Μεγάλη) ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ Παλαικάστρου, Κρύας Βρύσης, Καλιφωνίου καὶ ἄλλοιχου τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου ἀπηλλοτριώθησαν χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ οὔτε δραχμὴ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Μονῆς, τὸ μόνον ἀντίτιμον τούτων ἢ διανομήσινα νῆα πύλη καὶ τὸ ὑπερθεῖν αὐτῆς κωδωνοστάσιον μετὰ ὥρολογίου.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς ἑκτὸς τοῦ ἠγούμενου, δὲν ὑπῆρχον διόλου κοιτῶνες διὰ τοὺς προσκυνητάς, εἰμὴ 4—5 ἡρειπλωμένα κελιά, τῶν ὁποίων 2—3 ἀνεκαίνισαν καὶ ἐκαλώπισαν πρὸ ἑτῶν αἰ ἐκ Καστορίας παραμεινασὰς ἐπὶ διείαν εὐδέσταται μοναχία.

Οἱ ὡς ἀνωθί... ρυθιπέλευθοι ἠγούμενοι, ἀφοῦ ἐξημέρισαν τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς εἰς ἀτομικὰς τῶν καὶ οἰκογενειακὰς τῶν δαπάνας, ἦνοιξαν ἐν τέλει

τὰ παλαιὰ δευτέρια, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, καὶ μετὰ τὴν συμπάρασιν φίλων τῶν, ἔταλαιπάρησαν διαφόρους κοινότητας, διεδοκοῦντες ἐκκλησίας καὶ παρεκκλήσια ὡς δῆθεν ἐξαρτήματα τῆς Κορώνας, πλοῖον δὲ πάντων τὴν ἡμετέραν κοινότητα, τὴν ἀνέκαθεν προστάτιδα καὶ οἰκειοτάτην φίλην τῆς Κορώνας.

Τὰ ἴδια εἶκανε καὶ ὁ διαδοχθεὶς αὐτοῦ ἠγούμενος Ἰσάκ-ῶδος ἐκ Καίτηος Ἑυνιάδος.

Ὡσὼν καὶ αὐτὸς νὰ ἐξοικονομήσῃ συγγενῇ του δασέμπορον, ἤγειρε ἀξιώσεις κυριότητος ἐπὶ τοῦ παρακειμένου δάσους Κιζωνιά, μετὰ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Κορώνη ἐξυλεύετο αὐτὸ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς καὶ τὰ ποιμνία τῆς ἐδοσκον ἐπ' αὐτοῦ ἀνενοχίτως.

Τὰ πράγματα οὕτως εἶχον, ὁμοῦν εἰς τὸ ἐν λόγω δάσος, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὁλῆς τῆς περιοχῆς τοῦ Μεσσηνικῶλα, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ ἀκόμη τὴν Κορώνη οἰκεῖον ἱερὸν ἱδρυμα καὶ ἀνήκετο δουλείαν δασκῆς καὶ ἐλυλευσεως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἱεράς Μονῆς οὐκ εἰς ἄλλου μισθώσεως ὑπ' αὐτῆς εἰς τρίτους τῆς ἐν λόγω δασκῆς περιοχῆς.

Ἡ ἐνέργεια αὐτῆς τοῦ ἠγούμενου Ἰσάκου ἐξήχθη εἰς δικαστικὴν διένεξιν μετὰ τὴν Κορώνη καὶ Μεσσηνικῶλα καὶ ἐψύχρανε τὰς σχέσεις τῶν.

Ἐγένετο ἡ Πρωτόδικος διαδικασία, καθ' ἣν ἡ Κοινότης, βεβαία εἰς τὰ δικαιὰ τῆς ὀλίγῳ ἔρησε εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ δικαίου τῆς, ἐνῶ ἔταρσε ὁ ἠγούμενος κατέβαλε πᾶσαν θεμιτὴν καὶ ἀθέμιτον δραστηριότητα καὶ ἐπέτυχεν ὑπερ τῆς Μονῆς τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν.

Τούτην, ὡς εἰκός, ἐφεσίβαλεν ἡ Κοινότης εἰς Λάρισσαν. Ἀλλ' ὁ Πανάγαθος καὶ δίκαιος Θεὸς ἔθηκε τὸ ζήτημα κατ' ἴδιον τρόπον: παρελάθει τὸν ἠγούμενον ἐκ τῶν τῆς πρὸς τὰ εὐράνια καὶ αὐτομάτως τὸ ζήτημα περιήλθε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Θεσσαλιώτιδος Κυρίου Κωνσταντίνου, ὁστις ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτοῦ εὐδωκίᾳ καὶ εὐρύτῃ σκέψῃ, προήλθεν εἰς συμβιβασμὸν ἀμφότερων τῶν διαφιλονικησῶν καὶ ἔληξε τὸ ζήτημα ἰκανοποιητικῶς καὶ διὰ τὰς δύο πλευράς, ὡς ἐξῆς: Τὸ ἔπερθε τῆς Κορώνης δάσος ὡς προστατευτικὸν αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ παρασπεύτως τούτου πραῖν, ὡς χύνουν τὰ νερά (ὑδατὶ τῆ γραμμῆ) νὰ εἶναι ἀναφανρέτως κτήσις τῆς Κορώνης, παραιτηθείσης αὐτῆς πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῶν γειτονικῶν δασῶν τῆς Κοινότητος. Καὶ οὕτως χάριτι θεῆα καὶ εὐρεῖα καὶ θεοφιλῆ ἀντιλήψῃ τοῦ πρᾶγοντος, ἔληξε τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐξημίωσε σπουδαίως τὴν Κοινότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν Μονὴν οὐκ ὀλίγον, καθότι ὁ κυριώτερος προστάτης αὐτῆς εἶναι ἡ Κοινότης Μεσσηνικῶλα καὶ τὸ πλεῖον τῶν προσῶδων αὐτῆς, προέρχονται ἐξ αὐτῆς.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν χάριν τῆς Παναγίας θέλουν οἱ Μεσσηνικῶλαί να βαπτίζον τὰ πικρότοκα τέκνα τῶν, ἐκεῖ νὰ κάμνουν τὰς ποροικλήσεις τῶν καὶ τὰς λοιπὰς δι' ἀγαπητὰ ἀπόδημα πρόσσπα, ἐκεῖ τὰ μνημόσυνα διὰ φιλιτάτους νεκροῦς τῶν.

Ἡ Κορώνη ἔπαιξε μεγάλον ρόλον, θεησκευτικὸν καὶ ἔθνικόν, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Τεκτίριον ἀδιάρηστον εἶναι τὸ ἄνωθεν τοῦ ναοῦ τῆς Κίρυφον σχολεῖον μετὰ μυστικὴν κλίμακα.

Ὁ ἐθνικὸς ἱστορικὸς Παπυρρηγόπουλος λέγει «ἔπου λείψανε τὰ μοναστήρια ἐλάθη καὶ ἡ εὐσέβεια, ἐνῶ ὅπου ὑπῆρχον διετηρήθη ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ Ἑλλητισμός».

Ἀπόσειξιν τούτου ἡ δυτικὴ Μεσοδομία καὶ ἡ Βόρειος Ἥπειρος. Εἰς τὴν Πιτολαμαῖδα τῆς Κοζάνης ἀκόληρα χωρὶς καθαρῶς ἑλληνοφῶνα ἐξόμωσαν καὶ ἔγιναν Τούρκοι (οἱ Βαλαάδες), καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἥπειρον (Κορυθαῖαν ἢ Κολώνειαν), ὀλοκλήρῃ πληθυσμοί, ἐνῶ εἶναι ἀκραϊφνεῖς Ἕλληνες, ὁμιλοῦν ἀλδωνικά.

Καὶ τούτου, διότι εἶχε ζεπέσει τὸ θεησκευτικὸν αἶσθημα λόγω ἀλλείψεως κέντρων θεησκευτικῶν. Ἐνῶ ἀπεναντίας εἰς τὸν ἀπόκεντρον Πόντον, ἐπειδὴ ἦσαν καὶ τρία μεγάλα Μοναστήρια, τῆς Παναγίας Σουμιελᾶς, τοῦ Βαζολῶνος κοί τοῦ Περιστερεῶν, διατηρήθη καὶ ἡ θεησκεία καὶ ἡ γλώσσα καὶ τὸ ἔθνικὸν αἶσθημα.

Ἡ κτηματικὴ περιουσία τῆς Κορώνης ἦτο ἀνυπολογίστου ἀξίας. Μεγάλαι γεωργικαὶ ἐκτάσεις εὐφορώτατης γῆς εἰς τὸν Θεσσαλικὸν κάμπον (Παλαικάσταρον, Κρύα Βρῦση, Σέλιζιον, καὶ Κολλιφώνιον), ἑπίσης τὸ ἤμιον τῆς περιοχῆς Στοῦγκου—Νεβροπόλεως, καὶ ἀπέραντο βοσκότοποι εἰς τὰ Ἄγραφα (τῆς χήρας τὸ μανδρί), ἐκάρησαν ἢ ἐξημερίθησαν λόγω κοκῆς διαχειρίσεως ἢ ἀθέμιτου συνεργασίας ἠγούμενων καὶ πολιτικῶν καὶ θεησκευτικῶν ἀρχῶν.

Δὲν προτίθεμα νὰ κατακρίσωμεν ἀνωτέρους ἀνθρώπους καὶ διὰ νεκρῶς ἦδη, ἀλλὰ χάριν τῆς ἱστορίας, χάριν τοῦ σημερινοῦ καταστήματος τῆς Ίεράς ταύτης Μονῆς, ἠτις ἦτο τὸ καύχημα τῆς δυτικῆς Θεσσαλίας, εἰδικῶς τῶν Ἄγραφων, λέγομεν ὅτι:

Κυριώτερος αἰτίας τῆς καταρρέψεως τῆς Κορώνης, οικονομικῶς καὶ μοναχικῶς, ἦτο ὁ Μητροπολίτης Εὐθύμιος Πληρίτης, ἀιδασεστάτος οὗτος περὶ τὰ διοικητικά, καθ' ὅλην τὴν ζῶν του διήλθεν ὡς ἐφημέριος εἰς τὴν Κολλιφώνιον τῶν Ἰνδιῶν, ὡς Ἀρχιερεὺς δὲ Θεσσαλιώτιδος, διέμενε μονίμως ἐν Ἀθήναις. Ἐξ αἰτίας του παρέμενε ἡ Κορώνη, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Νικηφόρου (1902) μέχρι τοῦ 1906 ἄνευ ἠγούμενου. Ὅτε δὲ ἔφερε ἐκ Κραδάρων τὸν διαδόχον Χριστόφορον, τὸν ἔδοκεν ἄπολυτον ἐξουσίαν θεῖαν καὶ ἀπαλίειν τὰ τῆς Κορώνης ὀλικά καὶ πνευματικά. Εἰς τρεῖς χιλιάδας ἠριθμοῦντο τὰ αἰγοπρόβατα τῆς Μονῆς μέχρι τοῦ 1905 καὶ εἰς 50 τὰ βοοειδή. Οἱ ἐκ Κραδάρων ἐξημίωσαν τὸ ποιμνιον τῶν μικρῶν ζῶων. Τὰ δὲ μεγάλα ἐπάληθον ἀντί πινακῆς φακῆς ὁ διαδοχθεὶς τὸν Εὐθύμιον, Μητροπολίτης Ἱεζεκίηλ Βαλανιδιώτης.

Τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν μου εἰς τὴν γενέτειραν ἔκαμον τὴν 1931 ἐπιστρέφων ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου πα

ρέμεινα μετ' ἄλλων δύο ἠγουμενῶν ἐπὶ ἀποστολῇ τῆς Ίεράς Κοινοτήτος διὰ τὸ Μετοχικόν ζήτημα τοῦ Ἁγίου Ὀρους. Εἰς τὴν Βουλὴν τότε ἐμφιζέτο ὁ νόμος περὶ ρευστοποιήσεως τῆς Μοναστηριακῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας. Εἰς τὴν Κοινότητα ἔφθασα σιδηροδρομικῶς Τετάρτην ἑσπέρας καὶ ἦτο ἀνάστατος ἡ πόλις, διότι ὁ Ἱεζεκίηλ κατέβασε τὰ γελάδια τῆς Κορώνης στὸ παζάρι πρὸς πούλησιν, καίτοι ὁ νόμος εἶχε μόνον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν ψηφισθεῖ. Εἶχον ὁ μακαρίτης ζῆλον διὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ ῥήμαξε τὰ Μοναστήρια, μεταβαλῶν αὐτὰ εἰς Σανατόσια, Παιδοπύλεις κλπ. ἀγνοήσας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εἰπόντος «Τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντες μετ' ἑμῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε».

Πλευταίως, ὅτε εἶχε πόθη καὶ ἐνοσηλεύετο εἰς τὴν γυναικεῖαν Μονὴν τῆς Κέκκινης Ἐκκλησίας ἐν Καρδίτῃ καὶ ἐκεῖ εἰς ἐπίσκεψίν μου, ὑπὸ τύπον ἐξομολογήσεως καὶ παραπόνου μοί εἶπεν: «ἔθυσάσθην διὰ τὴν Κορδίτσαν καὶ κανεὶς δὲν γυρίζει νὰ με ἰδῆ. Διέλωσα καὶ ἀπεγύμνωσα τὰ Μοναστήρια χάριν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ὡς μὴ ἄφελο, καὶ τώρα παρεχώρησε ὁ Θεὸς νὰ με κοιτάζουν αἱ μοναχία».

Ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς Κορώνης εἶναι ἀξιολύπητη. Παντελῆς ἄλλεμνη προσωπικοῦ, ὁ ἠγούμενος κατ' οὐσίαν μόνος, οἱ φερόμενοι ὡς ἀδελφοὶ ἔχουσι πλατωνικὴν ἰδιότητα. Εἰναι Κορωνίται, ἀλλ' οὐδεὶς μένει τῇ Μονῇ. Ὅλοι τοὺς εἰς τὴν Κορδίτσαν ἢ καὶ ἄλλαχοῦ.

Ἡ πραγματικὴ λειτουργία τῆς Μονῆς εἶναι τὸ μοναχικὸν προσωπικόν, αὐτὸ δίδει ζωὴν καὶ στολισμόν, αὐτὸ προσφέρει ἑκεῖνο καὶ ζητᾷ ὁ πιστὸς λαὸς ἀπὸ τὰ Μοναστήρια. Αὐτὸ δὲ εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀποψη καὶ προσφορά πρὸς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος τρέφει ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς μοναχοὺς Πνευματικούς, καὶ ὁμοίγει ἰεουλώτερον πρὸς αὐτοὺς τὴν καρδίαν του.

Πηγαίνει στὸ Μοναστήρι ν' ἀκούσῃ μετ' ἠσυχία καὶ κατάνυξιν τὴν θεῖαν λειτουργίαν, νὰ γαλήνην ἢ ψυχὴ του ἐκεῖ, εἰς τὸ ὑποβλητικὸν καὶ ἀπάκοσμον περιβάλλον, νὰ ἀκούσῃ δύο λόγια πραγματικῆς πηρηγορίας: Θιά τὰ προβλήματά του, διὰ τοὺς νεκροῦς πού, πού τελεῖ τὰ μνημόσυνα.

Ἄλλοτε εἰς τὰ χρόνια τῆς ὀλῆκης κακοτυχίας, οἱ πτωχοὶ εἶχον ἀξιώσεις φαγητοῦ καὶ ἐλημοσύνης ἀπὸ τὰς Μονὰς. Παρακαλοῦσαν νὰ μείνουν 1—2 ἡμέρες, νὰ φάγουν, νὰ φεκουρα-

σθῶν, νὰ λάβουν καὶ κάτι εὐλογία ἀπὸ τὰ εὐπορούνη τέτα μοναστήρια.

Σήμερον τοὺς παρακαλοῦμε, «κἀθήσε ἀδελφεὲ νὰ συμφάγωμεν», «Εὐχαριστοῦμε, λέγουν, ἔχουμε στὸ σακκίδιον, κουσέρτες, κασέρι καὶ λοιπὰ ὀδοιπορικά». Ἐπίσης ἄλλοτε οἱ ἐν ἀρχῇ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ θεωροῦσαν τόπου ἀναψυχῆς τὰς Μονὰς καὶ ἀνεβοκατέβαιναν ἐκεῖ μετὰ ἀξιώσεις «κόττα καὶ πίτα», οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ συμπεριφέροντο ὡς τιμαριόχοι, καὶ ἐνοσοῦσαν ἀμπελοχώραφά τευς τὴν ἱεράν περιουσίαν τῆς Μονῆς καὶ δούλους τῶν τοὺς ἀπλοῦς μοναχοῦς.

Σήμερον καὶ αὐτοὶ, ἰδίως οἱ πρῶτοι, λογικώμενοι ὅτι, ἐοδὲν ἔχουν λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος, ψυχρόν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸς τὸ πνευματικόν, σπανίως διέφρονται ἀπὸ τὰ πτωχεύσαντα μοναστηριακά ἱδρύματα. Οἱ δευτέροι, ὑπὸ τύπον κηδεμονίας τὰ ἐπισκέπτονται, ἀλλὰ οἱ πλεῖστοι μετὰ σκοποὺς «ἐξαιρέματος» καὶ μετὰ εὐμελείας καὶ ἐρωτήσεις ἂν γενέσθην οἱ κόττες τῶν μοναστηριῶν. Αὐτὰ συμτελοῦν καὶ συντέλλουσιν εἰς τὴν ἐρήμωσιν τῶν ἱερῶν Μονῶν, συμτελοῦντος καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς.

Ἱεξ αἰτίας τῆς ἀυταρχικῆς τῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ μοναχοὶ ἐγκαταλείπου τὰς Μεταχίους τῶν καὶ τρέπονται πρὸς τὸ Ἄγιον Ὄρος, ὅπου εἶναι τὸ βασίλειον τῶν Μοναχῶν, ἢ αὐτετέλεια καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν.

Καὶ βλέπομεν σήμερον πανάραχαια Μοναστήρια ἀνδρῶν, στήριγμα ἀλλοτε ἐνοθεησκευτικὰ, νὰ μεταβάλλονται εἰς γυναικεῖα τοιαῦτα, νὰ νοκικουρεῦντο καλύτερα, ἀλλὰ νὰ μὴν προσφέρουν τίποτε πνευματικῶς, ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς τῶν σωτηρίας καὶ τῆς εὐπρεπείας τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος.

Παρὰ τὰυτα ἡ ἐκδιώξις τῶν μοναζουσῶν ἐκ τῆς Κορώνης ἦτο λάθος τοῦ Σεβασμιωτάτου Κλεῖπα. Ἢὲν ἔμενον ἐκεῖ αἱ ἐκ Καστορίας μοναχία, θά ἦτο σήμερον γεμάτη ἡ Κορώνη ἀπὸ εὐλαβέστατες ψυχῆς. Τὸ μόνον πού θά ἐχρειάζετο ἦτο ἕνας γρηγόριος πνευματικός, ὡσάν τὸν Πάτερ Σολωμῶνα τῆς Ρεντίνης, ἵνα τὰς κηδεμονεὺς πνευματικῶς καὶ λειτουργεῖ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας.

Ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου εἶναι πρόδηλον ὅτι ὡς ἀνδρῶν Μονὴ ἡ Κορώνη, παρ' ὅλας τὰς καλὰ διαθέσεις τῆς Μητροπόλεως θά ἐρημωθεῖ ἀργά ἢ γρήγορα πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ Χριστεπωνίου πληρώματος τῆς περιοχῆς ἰδιαίτερα τοῦ Μεσσηνικῶλα.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ
Ἀπὸ Μεσσηνικολίτες φοιτητῆς παραδίδονται στὸ σπίτι σας Μαθήματα σὲ μαθητῆς ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Τηλεφωνήστε 3248.941, 6510.454.
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΒΛΑΣΔΙΝΑ ΝΕΑ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

Της Αυγής Παπάκου

Η πρώτη έπικοινωνία του παιδιού με το βιβλίο αν είναι πετυχημένη τότε σίγουρα το μέλλον του θα είναι πιο φωτεινό. Άρκει να διαλέξουμε σωστά. Το ζήτημα είναι να καταφέρουμε το παιδί να αγαπήσει το βιβλίο. Πόσες φορές δεν ακούμε τους γονείς να παραπονούνται, ότι τα παιδιά τους δεν έχουν καμιάν όρεξη να ανοίξουν τα ωραία βιβλία που τους αγοράζουν. Και άλλοι να παραπονούνται πως τόσο διαβάζουν τα παιδιά τους εξωσχολικά βιβλία, που φόβος είναι να παραμελήσουν τα μαθήματά τους.

Περισσότερο θα πρέπει να ανησυχούν οι πρώτοι, ενώ το παιδί που αγαπήσει το εξωσχολικό βιβλίο, θα αντιλήθει από αυτό πολλά ωραία πράγματα που θα συμπληρώσουν τη σχολική του μόρφωση.

Για να αγαπήσει το παιδί με το βιβλίο, θα πρέπει αυτό να γίνει άβιαστα και να μην φτάνει σε αυτό συμπωματικά το βιβλίο, σε μια γιορτή ή κάποιας του το χαρίσει ή του το δανείσει.

Φυσικά αν στο σπίτι αγαπούν το διάβασμα, αυτό πολύ βοηθάει, γιατί όπως λέει ο Έντμουντ Μούρκε, το παράδειγμα είναι το σχολείο της ανθρωπότητας!!! Εκεί και πουθενά άλλου το παιδί μαθαίνει καλλίτερα.

Επίσης ο διακεκριμένος παιδαγωγός Άλλεν Όλσον άποτελει νόμος στους γονείς λέει:

«Θα πρέπει να σκεφτείτε, πάνω στις ακόλουθες ερωτήσεις αν το παιδί σας δεν αγαπάει το διάβασμα»:

- 1) Σας βλέπει ποτέ το παιδί σας, εσάς τους ίδιους να διαβάζετε;
- 2) Υπάρχει ένας χώρος στο σπίτι σας, όσο στενόχωρο κι αν είναι, όπου ο μαθητής θα μπορεί να μελετήσει με την ησυχία του;
- 3) Τι ρόλο παίζει η Τηλεόραση στο σπίτι σας; (Ο άνεξέλεγκτος κι άπεριοριστος χρόνος μπροστά στην Τηλεόραση δεν δόησησε ποτέ κανέναν μαθητή στην άπόδοσή του στο σχολείο).
- 4) Γίνονται συχνά στην οικογένειά σας τσακωμοί; (ή τεταμένη άτμόσφαιρα είναι σίγουρο πως θα επηρεάσει τον μαθητή άρνητικά). Αυτά λέει ο Άλλεν

Όλσον.
 «Αν τώρα δεν υπάρχουν αυτά τα παραδείγματα τα πράγματα δυσκολεύονται αλλά πάντα και υπάρχει λύση για να βοηθήσουμε τα παιδιά μας. Άρκει να τους εξάψουμε τη φαντασία, ότι με τα βιβλία θα μάθουν πως ζουν οι άνθρωποι στις άλλες χώρες. Πώς αγωνίζονται για την ελευθερία τους. Θα τους μιλήσουμε για τις μεγάλες ανακαλύψεις, τους μεγάλους έφευρέτες της ανθρωπότητας. Για τ' άστέρια τα φυτά. Και άκόμη πως και να κάνουν στη ζωή τους, πάντα τους χρειάζεται ένας πιστός φίλος, σύντροφος κι άδελφός που σ' αυτόν θα κοιταφύγουν κάθε φορά για κάθε τους πρόβλημα και μάλιστα χωρίς να φοβούνται πως κάποιος θα τους έγκοταλείψει. Άκόμη ότι με το βιβλίο θα πετάξει πάνω από τη γήινη σφαίρα, πάνω από τη χώρα του για να φτάσει στους πλανήτες, να ταξιδέψει από το παρελθόν στο μέλλον κι αντίστροφα».

Θα τους πούμε άκόμη, πως το βιβλίο θα τους βοηθήσει να αγαπήσουν τους ανθρώπους και τη δημιουργική τους εργασία. Μανόχα αυτό θα πλατύνει τις σχολικές τους γνώσεις, γιατί στους μύθους και τα τραγούδια δεν βρίσκουμε παρά την αντανόκλαση των αγώνων των ανθρώπων με τη Φύση. Αυτό θα μας γνωρίσει πως έμαθε ο άνθρωπος να ανάθει τη φωτιά, να χτίζει τη στέγη του, να όργανει το χωράφι του, να σχίζει τη θάλασσα να φτάνει στ' άστέρια.

Ο κ. Δεμεριζής, ο Πρόεδρος του «Κύκλου του Έλλην. Παιδικού Βιβλίου έπτε σε μια όμιλία του σχετικά με το καλό παιδικό βιβλίο: «Μια καλή Τηλεόραση όσο κι αν τους δώσει μια τέτοια εικόνα, πάντα το βιβλίο θα έχει μια ξεχωριστή θέση, γιατί εκεί μέσα μπορείτε να ξαναγυρίσετε όποτε θέλεις για να το ξαναδιαβάσεις και να το χαρείς».

Αυτή είναι η λεγόμενη ψυχολογική μέθοδος προετοιμασίας του παιδιού. Αναπτύσσοντας τα ενδιαφέροντά του χρησιμοποιούμε το καλύτερο τρόπο ώστε μονάχο του το παιδί να μάς ζητήσει το βιβλίο που μεις θέλουμε να διαβάσει. Και σ' αυτό θα βοηθήσει η άρσία του έμφάνιση καθώς και μια βιβλιοθηκούλα που να χαίρεται να την φροντίζει μονάχο του. Η χρησιμοποίηση εξαναγκασμού θά φέρει αντίθετο αποτέλεσμα.

ΡΟΞΑΝΗ ΕΛ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ

Όρθοπαιδικός - Χειρουργός - Τραυματολόγος

ΣΠΟΥΔΑΣΑΣΑ — ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ & ΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ
 ΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ
 Συμβεβλημένη με το Δημόσιον — Με σύγχρονα μηχανήματα
 ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Δ Ε Χ Ε Τ Α Ι: Καθ' έκάστην 5=8 μ. μ. και επί συνεντεύξει
 ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 52, ΤΗΛ. 8212.948

Νέα βιβλία

“ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Της Αυγής Παπάκου,,

Τού τακτικού μας συνεργάτη Σεραφεύμ Τσιτσά

Κυκλοφόρησε πρόσφατα το καινούργιο βιβλίο της έκλεκτής μας συμπατριώτιδας Αυγούλας Παπάκου με τον ποραπάνω τίτλο. Πρόκειται για μία καλοίστητη έκδοση της Θεσσαλιότισης (Έκδόσεις Ρέκου) από 144 σελίδες. Η νέα αυτό εργασία της κυρίας Παπάκου είναι άφιερωμένη στο πιο επίκαιρο και καυτό θέμα που Φυσικού μας περιβάλλοντος που άπειλείται στην εποχή μας μ' έξοντωτική καταστροφή.

Τό βιβλίο είναι ένα μεγάλοστομο κήρυγμα άγάπης προς τη φύση, τό δάσος, τα δέντρα, τα νερά, τα ζώα, όλα όσα μας προσφέρει ο θαυμάσιός μας πλανήτη. Η στουροφορία αυτή της άγάπης ξεπηδάει μέσα από τα συναρπαστικά επεισόδια ενός γοητευτικού μυθιστορήματος στο όποιο πρωταγωνιστεί παιδί ο γνωστός κι αγαπητός παιδικός κόσμος της κυρίας Παπάκου, όταν όποιοι είναι άφιέρωμένα όλα ως τώρα τα βιβλία της, μαζί με την ίδια της την ψυχή που την προσφέρει με τό νόμοπα της βαθειάς γνώσης και της λαμπρής τέχνης του λόγου...

Μία μικρή ευτυχισμένη οικογένεια ζει κοντά σ' ένα γραφικό πευκόφυτο λόφο μικρής έπορικής πόλης. Ο πατέρας, έξοχος και ειδικός για τό φυσικό περιβάλλον επιστήμονας, εργάζεται πλοισιωμένος από την άγόπη της γυναίκας του και των τέσσερων παιδιών. Όρεινό παραδοσάβιο τό χωριό του παπού τους φιλοξενεί τα καλοκαίρια, όπου τα παιδιά γνωρίζουν άπό κοντά τό δάσος και τό ζωικό κόσμο που τό συντροφεύει. Και τό λοιτρεύουν.

Η εποχή μας όμως έχει άφηνιάσει. Τα όργανωμένα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα άποτελούν τη σοβαρότερη άπειλή για τό μοίρα του φυσικού μας κόσμου. Οικόπεδαφάγοι — έμπερηστές δασών, βιομήχανοι — εργοστασιάρχες που μολύνουν και ρυπαίνουν τις θάλασσες και τον άτμοσφαιρικό μας άέρα, λάτμοι που μεταβάλλουν τα όμορφα δουνά μας σε σεληνιακά τοπία, μεγαλοεργολάβοι που ύπαγορεύουν στην πολιτεία πολεοδομικές και χωροταξικές διατάξεις μιάς σπιμενένια ζούκλας, όλοι αυτοί ύπονομείζουν την ίδια μας τη ζωή, τη ζωή του πλανήτη μας.

Άπό τη Λερναία Ύδρα αυτών των όργανωμένων άπειλών και κινδύνων παιγιδεύεται η λαμπρή οικογένεια της Ιστορίας μας, που την παρασύρουν να γίνει συνεργός που άποκαλύπτει — και που δεν ήταν παρά ένας άδιάκοπος άγώνας για τό θρίσμβο του πρασίνου, της μεγάλης αυτής τροφού της ζωής μας, του δάσους — σώζει τελικά την καλή οικογένεια (και μαζί της

τό δάσος) και παραδίδει τους ένοχους στη δικαιοσύνη.

Έτσι όλα οδηγούνται στην ποθητή λύση. Ο ήθικός νόμος κατασχύει. Μακάρι να γίνει έτσι και στην πραγματικότητα, όπως μεθοδεύεται στους χώρους

Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Σήμερα τό ξεκλήρισμα των άγροτικών νοικοκυριών και οι κοινωνικές διαφοροποιήσεις στα χωριά έπιτυγχάεται με μεγό ρυθμό. Αυτό βγαίνει από τό έξησι:

Σύμφωνα με στοιχεία της Ε.Σ.Τ.Ε. τό 1971 οι άγρότες έφταναν τό 40% του οικονομικά ένεργου πληθυσμού της χώρας ή τά 1.313.000 άτομο (ένώ τό 1961 ήταν τό 54%). Άν από τον αριθμό αυτό αφαιρέσουμε ένα αριθμό ατόμων που ζούσαστε και δεν άσχολούνται με η γεωργία, όσους δουλεύουν σαν μισθωτοί στη άγροτική οικονομία, καθώς και όσους είναι άνω των 65 χρόνων καταλήγουμε ότι ο αριθμός των οικονομικών ένεργών άγροτών ήταν 1.114.000 ή τό 35% του οικονομικά ένεργου πληθυσμού περίπου. Άπό τον αριθμό αυτό 20.000 αντιπροσωπεύουν τους μεγαλοεργολάβους του χωριού.

Τη δεκαετία 1961 — 71, ο άγροτικός πληθυσμός μείωθηκε κατά 590.000 ή κατά 31%. Στη σημαντική αυτή μείωση συνέτελεσε και η μεγάλη μετανάστευση της δεκαετίας αυτής. Η μείωση του άγροτικού πληθυσμούσυνεχίστηκε με μικρότερους ρυθμούς και στην περιόδο 1971 — 77. Η μείωσή του έκτιμάται ότι έφτασε τις 220.000 ή τό 20%. Έτσι σήμερα ο άγροτικός πληθυσμός έκτιμάται ότι είναι γύρω στις 910.000 ή τό 29% περίπου του οικονομικά ένεργου πληθυσμού της χώρας.

Μιλτιάδης Σωτ. Μανώλης

Υπάρχει ζωή. Υπάρχει θάνατος.
 Η μάλλον δεν υπάρχει θάνατος. Ούτε ζωή.
 Εκείνο που μεγαλώνει τη μοίρα μας είναι η άγάπη για όλους και τό στεφάνι που φορείς και τό βαρύ σου όνομα στο μεγαλείο ποτισμένο και στο φαρμάκι της!
 Έρχεσαι εκ της ζωής;
 Όχι. εκ της άνυπαρξίας!
 Ο Μιλτιάδης είναι τό όνειρο είναι οι ύποθήκες σου. είναι η κληρονομιά που μας άφίνεις, είναι τα τελευταία λόγια σου ο άναίσθητος φθοροποιός, μäs τά κληροδοτούσε ή βαθείά όμιλία σου.
 Ω, τό περήφανο κεφάλι σου!
 Λιοντάρι με πολύχρωμες ιδέες άρματωμένο, δε θά χαθεί άπ' τη θεία μας δε θά χαθεί άπ' τον κόσμο, θα χρωματίζει τον όρίζοντα θα χαιρετάει τους νέους που με ιδέες και άγώνες χορταίνονται.

τό καλύτερο αύριο που θεριεύει μέσα σου. τά ξέρω, όλα αυτά τά ξέρω μά πως, γιατί μικρό άδελφί μου, Έτσι άνοπάντεχα άς έσθθισες τη μέρα; Έχω στο χέρι μου τη φύχτα σου.

ΚΙΤΣΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

της τέχνης. Μακάρι να έπικρατήσει — αν όχι ο ήθικός νόμος — η λογική και η συνείδηση του λαού. Για να μη συναποθάνουμε μαζί με τους υπεύθυνους της καταστροφής.

Η εργασία της κυρίας Παπάκου, που είναι κι ένα μαστίγωμα της σημερινής ξέφρενης άθλιότητας, γίνεται μία πολύ χρήσιμη και παρήγορη φωνή. Μήνυμα Έλπίδας και θάρρος για τό μέλλον της ζωής και της φύσης. Τήν εύχαριστούμε.
 Σ. Ή.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ) ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΩΝ

Λυκούργου 10 Τηλ. 3244.157

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός όλους τους ανά την Ελλάδα Μορφοβουνιώτες (Βουνεσιώτες),

Αγαπητοί χωριανοί, Το διοικητικό συμβούλιο του Συνδέσμου, στη συνεδρίασή του της 28.9.1979 έλαβε υπ' όψιν του έκθεση του χωριανού μας μηχανικού κ. Ήλια Κυρίτη, δεδαιωμένη από το Κοινοτικό συμβούλιο, στην οποία αναφέρονται λεπτομερώς τα έξοδα κατασκευής των Κοινοτικών αποχωρητηρίων τα οποία ανέρχονται στο ποσό των δραχμών 250.000.

Ο Συνδέσμος που πρωτοστάτησε για την κατασκευή των αποχωρητηρίων διέθεσε γι' αυτό το σκοπό 150.000 δραχμές σαν πρώτη δόση και άλλες 50.000 τις οποίες απόφοισε σήμερα να στείλει άμεσως.

Πλήν όμως δεν φτάνουν και το έργο, κινδυνεύει να μείνει ήμιτελές.

Τα έξοδα του Συνδέσμου ως γνωστόν προέρχεται από τις συνδρομές των μελών του, άλλοι πόροι δεν υπάρχουν. Αποφασίσαμε λοιπόν να απευθυνθούμε άλλη μια φορά στα μέλη μας και σ' όλους τους χωριανούς γενικά και να παρακαλέσουμε όσους έχουν την δυνατότητα και θέλουν, να βοηθήσουν το σύνδεσμο με μια έκτοκτη προαιρετική εισφορά —ότι μπορεί ο καθένας— για την αποπεράτωση αυτού του έργου, τόσον απαραίτητου για το χωριό μας. Οι προσφορές σας θα δημοσιεύονται στη «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ».

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε με χαρά, ότι ένα άλλος σκοπός του Συνδέσμου μας, η ΙΔΡΥΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ, άρχισε να πραγματοποιείται με τη συγκρότηση βιβλιοθήκης από την ομάδα των Νέων του Συνδέσμου μας, η οποία στεγάζεται προσωρινά στο κατάστημα του κ. Θωμά Γιανιάκου που το προσέφερε εύγενικά, το δε έγκαιρά της έγιναν με κάθε επισημότητα στο χρονιάτικο πανηγύρι της 15 Αυγούστου και τα οποία παρακολούθησαν όλοι οι χωριανοί με μεγάλη ευχαρίστηση.

Γι' αυτό το σκοπό της δωρεολήξης ο Συνδέσμος διέθεσε ποσό 68.000 δραχμ.

Όπως φαίνεται από τα παραπάνω, οι σκοποί για τους οποίους ιδρύθηκε ο Συνδέσμος μας, άρχισαν να πραγματοποιούνται και από μας εξαρτάται να συνεχισθούν και να ολοκληρωθούν.

Εμπρός λοιπόν να δώσουμε μια καινούργια πολιτισμένη όψη στο χωριό μας.

Με την πεποίθηση ότι δεν θ' απουσιάσει κανένας από το έργο αυτό καθήκον του.

- Σας χαιρετούμε αδελφικά
Ο Πρόεδρος ΒΑΓ. ΤΣΟΥΛΑΣ
Ο Αντιπρόεδρος ΠΑΝΑΓ. ΚΑΤΟΙΚΙΟΣ
Ο Γεν. Γραμματέας ΣΩΚΡ. ΠΟΥΖΟΣ
Ο Ταμίας ΚΩΝ ΓΟΡΔΙΟΣ
Τα Μέλη ΣΠΥΡ. ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ, ΑΠΟΣΤ. ΛΑΤΙΝΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΧΑΡΗΣ

Προβλήματα των νέων

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Απ' το μαθητή Χρήστο Καρπάνο πήραμε και δημοσιεύουμε το άρθρο αυτό.

Το θέμα αυτό νομίζουμε ότι χρειάζεται πολύ βαθειά ανάλυση, όσον αφορά τις αιτίες της σημερινής κατάστασης στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων και στην παιδεία γενικότερα. Παρ' όλα αυτά όμως το άρθρο αυτό δείχνει σ' όλο της το μέγεθος τη σύγχυση και την αγωνία που αντιμετωπίζει ο νέος μπροστά στο ξεκίνημα της ζωής. Από την άποψη αυτή αξίζει πράγματι να διδαχτεί απ' όλους Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Όταν είμαστε μικρά παιδιά, έμεις οι σημερινοί νέοι άνθρωποι, μάς άρρεσε να «παιζουμε» τα επάγγελα ή όταν μάς ρωτούσαν οι μεγάλοι, τι θα θέλαμε να γίνουμε όταν μεγαλώσουμε, τούς απαντούσαμε με ό,τι μάς έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση. Μάλιστα δείχνουμε κόποιά «κλίση» κι ασχολούμαστε με επιμονή άλλος με τα χρώματα, άλλος με βίβλους και κατασβίδια, άλλος με σχέδια, άλλος με κάποιο μουσικό όργανο κλπ.

Μετά από τα παραπάνω στοιχεία λέμε ότι εκείνο το παιδί που από μικρό έχει κάποια κλίση για ένα επάγγελμα, έχει προδιάθεση γι' αυτό το επάγγελμα, αν και συμβαίνει πολλές φορές να μην ακολουθήσει την κλίση του, αλλά κάτι άλλο, γιατί επηρεάστηκε από τους γονείς του ή από άλλους ποιάγοντες. Όλα αυτά βέβαια συμβαίνουν στη μικρή την παιδική ηλικία.

Όταν όμως το παιδί αρχίζει ν' ανεβαίνει τις σκάλες του Γυμνασίου και να περνάει από τη μία τάξη στην άλλη, τότε οι ανησυχίες του μεγαλώνουν. Όλοένα σκέφτεται «τι θα γίνει» και πώς θα τα καταφέρει, όταν μάλιστα ξέρει το φοβερό συναγωνισμό που τον περιμένει, τις δυσκολίες των εξετάσεων, το φροντιστήριο όπου πρέπει να καταφύγει και το χρόνο που ποτέ δε φτάνει. Έτσι, ακόμα κι από την Τετάρτη Γυμνασίου, αρχίζουν τα παιδιά να ξοδεύουν ένα μεγάλο μέρος του χρόνου τους για να παρακολουθήσουν μαθήματα στα παρασcolικά «εργαστήρια επιτυχίας», όπως διαφημίζονται τα φροντιστήρια.

Πώς όμως γίνεται η έκλογη της κατευθύνσεως του που θ' ακολουθήσει ο νέος κι από ποιόν; Γίνεται από τον ίδιο με τη βοήθεια ειδικών ή βασίζεται στις επιθυμίες πιο πολύ του ίδιου και των γονιών του ή από μια γενικότερη τάση προς ορισμένα επάγγελα, γιατί αποδίδουν γρήγορα και πολλά χρήματα, ή στην τύχη;

Στη χώρα μας το πρώτο δεν γίνεται παρά μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις, γιατί τα κέντρα που θα προσανατολίσουν το νέο προς το επάγγελμα που του ταιριάζει είναι, από όσο ξέρουμε, ένα του Υπουργείου Έργων και Οδοποιίας ή άλλο ένα του Υπουργείου Παιδείας. Μά και περισσότερα να υπάρχουν πάλι οι δυσκολίες θα ήταν μεγάλες, γιατί δεν υπάρχει ο σχολικός προσανατολισμός που μελετούσε καλά τις δεξιότητες και τις κλίσεις των παιδιών για το είδος των σπουδών και τον τύπο του σχολείου που πρέπει ν' ακολουθεί (όπως πολύ

σωστά εφαρμόζεται στα ευρωπαϊκά κράτη) και θα τα οδηγούσε προς το δρόμο εκείνο που θα αποτελούσε την απαραίτητη προϋπόθεση προς το δρόμο εκείνο που θα αποτελούσε την απαραίτητη προϋπόθεση για τον επαγγελματικό προσανατολισμό του.

Αυτά όμως δεν υπάρχουν και γι' αυτό ο νέος αναγκάζεται να κάνει την έκλογη του σχεδόν μόνος του και κάτω από διάφορες πιέσεις (γονείς, επιθυμίες, τάσεις εποχής κλπ.). Γι' αυτό και παρατηρείται μία φοβερή συμμόρφωση προς τις ανώτατες σχολές, σαν η χώρα μας να έχει ανάγκη από επιστήμονες όνο η σαν όλοι να είναι προορισμένοι για επιστήμονες.

Ένα άλλο σημείο που πρέπει να προσέξουν ιδιαίτερα οι νέοι, είναι το έξης:

Θα έχουν ακούσει σίγουρα τους μεγαλύτερους να παραπονοιάζονται για τη δουλειά τους συνέχεια και να δείχνουν ότι την ασκούν με βαριά καρδιά. Τι συμβαίνει λοιπόν; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι απλή. Οι άνθρωποι αυτοί δεν ακολουθήσαν την κλίση τους για τον α ή β λόγο κι έτσι δεν αυτοβελτιώσαν για τις ικανότητες τους ποτέ. Μά το κακό έχει κι άλλες πολύ πιο σοβαρές επιπτώσεις για το κοινωνικό σύνολο. Η απόδοση των ανθρώπων αυτών δεν είναι ποτέ ούτε απλά ικανοποιητική κι έτσι όλες οι δραστηριότητες που αφορούν το κοινωνικό σύνολο δε εξυπηρετούν τους στόχους που σχεδιάζουν οι αρμόδιοι για κάθε τομέα. Κι' όλα αυτά γιατί δεν «αγοπούμε» τη δουλειά τους, αλλά τη θεωρούν σαν άγγαρα κι είναι συνεπώς δυσχεστερημένα, δηλαδή οικονομικά ανικανοποίητοι.

Ο νέος άνθρωπος λοιπόν πρέπει να ξεκαθαρίσει μέσα του μερικά απλά αλλά πολύ σημαντικά πράγματα:

Ότι η έκλογη του επάγγελατος είναι η σοβαρότερη υπόθεση της ζωής του, αφού θα ζήσει μ' αυτό τα 2/3 της ζωής του. Το κάθε επάγγελμα απαιτεί μερικά προσόντα που πρέπει να έχει όπωςδήποτε ο νέος. Επαγγελματική συνείδηση είναι μια ανθρώπινη ιδιότητα που έχει ο νέος ο οποίος αποβλέπει να εξοσκεί καλά τη δουλειά του, άσχετα από αμοιβή ή ικανοποίηση. Είναι ο νέος που χαίρεται μ' αυτό που κάνει. Το θεωρεί σαν ένα κοινωνικό χρέος, σαν ένα χρέος που έχειται από μέσα του και που του δίνει νόημα στη ζωή. Δεν θεωρεί την εργασία του σαν μια άγ κορριά ή σαν μια καταπίεση, που του επιβλήθηκε από τα έξω.

Μόνο μ' αυτά τα στοιχεία λοιπόν το κάθε είδος επαγγέλματος που απαιτείται α εξοσκεί ο κάθε νέος, είναι ένα από τα καλύτερα μέσα για να ενταποκρηθεί κανείς σε μια οργανωμένη ομάδα και να πάρει μια ψηλή θέση. Γιατί η κοινωνική αυτή ένταση είναι πολύ σημαντική για την ψυχική υγεία του απόμου. Με την εργασία λοιπόν ο άνθρωπος εξασφαλίζει την έννοια της ανθρώπινης αξιοπρέπειάς του.

Με τούτο το αφήρωμα στην εφημερίδα ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ θέλω να υπενθυμίσω στους νέους του χωριού μας, γιατί κι εγώ είμαι νέος, ότι πρέπει να συνεργαστούμε όλοι μαζί, να ακολουθήσουμε όλοι μας το επάγγελμα που αγαπάμε, για να μπορέ-

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ», ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑΛΙΖΑΝΟΥ

Όπως υποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τα ονόματα αναγνωστών της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» που θα έχει θέσει αποδείξεως αλλά και δικαιολογητικό για το Ταμείο της Ένώσεως. Αρχίζουμε με τα ονόματα αυτών που πρόσφεραν κάτι πιο πολύ από την συνδρομή των 150 δραχμ. υπακούοντας στην παράκλησή μας να βοηθήσουν τους λίγους που σηκώνουν το τεράστιο βάρος της έκδόσεως της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» για την αντιμετώπιση των εξόδων και την βελτίωσή της. Μερικών ή προσφορά είναι συνηθισμένη και τους ευχαριστούμε με ιδιαίτερα, ευχόμενοι το παράδειγμά τους να ακολουθήσουν και άλλοι συχωριανοί. Ζάχου Αμαλία 500 Χούτας (Βουνέσι) 500

- Γκιούρη Ίωάννης » 500
Βασιλούλης Γεώργ. » 500
Ζάτηθ Σημ. και Θάλεια (Κιάφα) 500
Μπάνη Σοφία 500
Σωτηρίου Ευάγ. (Κρυονέρι) 500
Κατοίκος Σταυρ. (Βουνέσι) 400
Κατοίκος Ιωάν. » 300
Κατοίκος Αριστοτέλης » 300
Κατσακιάρης Φωτ. » 300
Παϊζάνος Κ. Θωμάς » 300
Μπακαλάκος Αθανασ. 300
Καλατζής Απ. (Βουνέσι) 250
Κοττοπούλης Π. Λάμ. » 200
Κυρίτη Αρ. Γεώγ. » 200
Κατσακιάρης Χ. Γεώρ. » 200
Κυριαζής Βασίλ. » 200
Βασιλούλης Βασίλ. » 200
Κοντοστερίου Έλ. (Λορίκα) (Βουνέσι) 200
Αποστόλου Κ. (Κρυονέρι) 200

ΔΙΑΒΗΜΑ ΣΤΟΝ Κ. ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΙΑ

(Συνέχεια από τη 1 Σελίδα) τωνακής Γ. Κρυονερίου: Θέος τρων περίπου, σ' ολοκληρη την Ευρώπη και μπορεί ν' αποτελέσει, μια πρώτης τάξεως τουριστική περιοχή, διότι προσφέρεται:

- α) Για μια έκδρομη Σαββατοκύριακου, από τις πιο ευχάριστες.
β) Για μια ιδιόδη παραθεριστική διαμονή στο παρθένο ατμοσφαιρικό περιβάλλον της, χωρίς καμμία μόλυνση.
γ) Για άθλητισμό. Κωπηλασία, Σκι, Κολύμπι, Ψάρεμα.
δ) Για χειμερινό σκι στα δυτικά βουνά της, ύψους 2150 μέτρων.
ε) Τέλος θα εξυπηρετούνται καλύτερα και ευκολότερα οι κάτοικοι αυτών των χωριών με αποτέλεσμα να μην ερημώσουν περισσότερο.

Για την πραγματοποίηση των παραπάνω, απαραίτητος προϋπόθεση, είναι η διαπλάτυνσις και ευθυγράμμισις του σημερινού δρόμου μήκους 75 χιλιομέτρων και ακολουθώς η δημιουργία ενός Τουριστικού κέντρου, που θα είναι η άφορμη για την ανέγερση ιδιωτικών ξενοδοχείων κλπ.

Κύριε Γενικέ, Υποβάλλουμε αυτό το αίτημα μαζί με την θερμή παράκληση, να μας κάνετε την τιμήν να επισκεφθείτε την περιοχή για ν' αποκομίσετε προσωπικήν αντίληψη του θέματος και είμαστε βέβαιοι, ότι θα πεισθείτε για την αριστεία των παραπάνω. Αθήναι 9 Οκτωβρίου 1979 Οί εκπρόσωποι των Συλλόγων Μεσσηνιάκων: Θωμάς Κατσιάκος, Παϊζάνος Ι., Βουνέσι: Βάγιας Τσούλας, Καφαντάρης Αρχιτέκτων γιός του γιατρού του κ. Τάκη, Μοσχάτου: Σεραφείμ Τσιτσός Κεραιτιάς: Τσιρκικά Χρ. Η. Πληθάρας, Λ. Ζαρκάδας, Άν

Επιτροπή εκπροσωπούσα τα χωριά που πλαισιώνουν τη Λίμνη του Μέγδοβα επισκέφθηκε την 9.10 τον Γεν. Γραμματέα του ΕΟΤ κ. Παν. Λαμπρία και του υπέβαλλε το παρά πάνω δημοσιευμένο υπόμνημα.

Ο κ. Γενικός ενήμερος για όλα τα Τουριστικά θέματα της χώρας μας έδηλωσε ότι τον έχει απασχολήσει η περιοχή. Μας υποδέχθηκε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, και με πολλή καλωσύνη. Υπεσχέθηκε ότι θα κάνει ότι είναι δυνατόν για την τουριστική ανάπτυξη της και ότι σύντομα θα μεταβεί επί τόπου για να σχηματίσει προσωπική αντίληψη για όλα τα θέματα που μας απασχολούν.

Βασικό μας αίτημα ήταν η βελτίωση των υπαρχόντων δρόμων και η ολοκλήρωση του κυκλώματος γύρω από την λίμνη. Η τουριστική αξιοποίηση της λίμνης και της θαυμασίας όλης περιοχής που θα αποτελέσει το δεύτερο σκέλος για τη Δ. Θεσσαλία ύστερα από τα Μετέωρα που έχει ήδη τουριστικά αξιοποιηθεί μπαίνει στο δρόμο της. Με δυο λόγια ή τα έξι αιτήματά μας ήταν η δημιουργία διαφόρων εγκαταστάσεων, λημβοδομίες, σύνδεση των χωριών μέσω της λίμνης με πλωτά μέσα αλιείας, χιονοδρομική πίστα, περιοχών για κινήγι, ξενώνες. Κέντρα αναψυχής και ξενοδοχεία ώστε να δημιουργηθεί με όλα τα παραπάνω, σπουδαίο ρεύμα τουριστικό για Έλληνες και ξένους. Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Μεσενικολίτικα νέα

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΑΝ. ΠΟ ΔΗΜΑΤΑ

Με την αρχή του Σεπτέμβρη άρχισαν και τα σχολεία τις εργασίες τους, Γυμνάσια και Δημοτικά. Στο χωριό μας το Γυμνάσιο λειτουργεί στο πλατό κτήριο, δεν θ' άργήσει όμως να μεταφερθεί στο νέο, του οποίου οι εργασίες του βρίσκονται στο τέρμα τους.

Οί μαθητές που γράφτηκαν και με τους οποίους θά λειτουργήσει φέτος το Γυμνάσιό μας, είναι 50. Τό προσωπικό του από τελείτα από νέους καθηγητές. Αυτό είναι ο κ. κ. Βλάχος Γυμνασιάρχης, ή Ελένη Γκούφα φιλόλογος, και ή Λυρατζή, θεολόγος. Άναμένεται ο διορισμός γυμναστού και Άγγλικών.

Τό Δημοτικό Σχολείο θά λειτουργήσει φέτος ως διθέσιο, γράφτηκαν 46 μαθητές, Α΄ τάξη 3, Β΄ τάξη 9, Γ΄ τάξη 9, Ε΄ τάξη 10, και ΣΤ΄ τάξη 6.

Τό προσωπικό του Δημοτικού Σχολείου αποτελείται από 2 δασκάλους τόν Δ)νήτ Δημ. Οικονόμου ο οποίος ήταν και πέρισι και την Εύαγγελή Κασιωρή, σύζυγο του συγχωριανού μας δασκάλου Θωμά Βασ. Ποπαδημητρίου.

Στό Νηπιαγωγείο ράφτηκαν και παρακολουθούν 11 μαθητές (Νήπια και προνήπια) με Νηπιαγωγό τήν Άσπασία Λάσκου — Ποπαδημητρίου. Η έναρξη τής σχολικής χρονιάς έγινε με άγια σμό τήν 15.9.79 από τόν Ίωάνα μας Ίωάννη Οικονόμου. Σ' αυτόν παρεμύθησε και ο άρχιμανδρίκης Κύριλλος Χριστόκης, ο οποίος μίλησε προς τούς μαθητές και τούς εύχθηκε καλή χρονιά και καλή πρόοδο.

Καλή χρονιά και καλή πρόοδο εύχόμαστε και έμεις στους μαθητές και τό προσωπικό τών Σχολείων μας. Με τήν ευκαιρία του Σχολικού έτους ο δ)νήτης του Σχολείου τελειώνει τήν διαδικασία που χρειάζεται για τήν άνο καινήση και συμπλήρωση τών βοηθητικών χώρων (άποχωρητηρίων κλπ.) του Σχολείου και συμπλήρωση τής περιφράξεως του προσυλίου χώρου του, για τόν σκοπό αυτό τό Νομαρχιακό Τομείο χρηματοδότησε τό σχολικό Τομείο με δραχ. 80.000.

Γενκεύτηκε και συνεχίζεται ο τρύχος στο Μεσενικόλα. Τό εργοστάσιο Οίνοποιας Καρδίτσας καθόρισε τις τιμές συγκεντρώσεως τών σταφυλιών σε δραχ. 13,50 για τά μαύρα Μεσενικόλα και δραχ. 9 για τά άλλα σταφύλια τής περιοχής άσχετως βαθμού. Η παραγωγή άν εξαιρέσωμε τήν θέση «Λάκας» ή οποία προσδλήθηκε από τήν εύδαιμίδα (σκουλίκι) και τό βοτρίτη (σάπισμα) είναι άρκετά καλή σε ποιότητα και σε ποσότητα παραγωγής. Ευκόλα δε και χωρίς καθυστέρηση γίνεται ο τεμνητός ύστερα από τήν πύκωση τών άμαξωτών δρόμων που άνοιχτηκαν στην περιοχή τών άμπελιών, και έτσι εύχόμαστε καλά κρασιά.

Καλύτερη από άλλες χρονιές ήταν φέτος ή έμποροπανηγυρη τής 5—7 Σεπτεμβρίου (ή άλλοτε σι΄ «Άσπρα Λιθάρια) που έγινε στις πλατείες του χωριού μας. Περισσότερα ήταν τά έμπορεύματα και ή άγοραστική κίνηση. Τά ξακουστά «Άγραφα έδωκαν τό παρόν με τά εύγεστα και άρωματισμένα τυριά τους, τά μαλλιά προβάτου, και τό μοσχοβάλλο τσάι του βουνού.

Δέν έλειψε και ή όρχήστρα με βιολιά και κλαρίνα και παρ' όλο τό φθινοπωρινό κρύο τής νύχτας οί πλατείες γέμισαν από κόσμο και ή χορός συνεχίστηκε πέρα άπ' τά μεσάνυχτα.

Με τή φροντίδα και δωπάτη του Συλλόγου Μεσενικολιτών Καρδίτσας ίσοπεδώθηκε άρκετή έκταση στη θέση «Κοστανιές» (πάνω άπ' τή δρύση Βασοδάνη) με σκοπό κατασκευής στο χώρο αυτό, και κέντρο άναμφυχώς προς άξιοποίηση και έκμετάλλευση τής περιοχής ούστερα μάλιστα από τήν κατασκευή και του Γυμναστηρίου στη θέση «Άγιος Δημήτριος. Ο ίδιος σύλλογος διαμόρφωσε και τόν χώρο στη δρύση Κορβοίνη. Στη συνέχεια του ο Σύλλογος θά κάνει και τις τεχνικές εργασίες που χρειάζονται με εύγενης προσφορές κατοίκων και φίλων ούλων του Μεσενικόλα.

Τελείωσαν τά ύδραυλικά, σε πρώτη φάση, στο Πνευματικό Κέντρο, τό οποία κατασκευάσε τό συνεργείο τών Άφών Γ. Μανώλη, Δημητρίου και Σπύρου, τελείωσε ή παροχέτευση ήλεκτρικού ρεύματος, πους κατασκευάστης τής ήταν ο Δημήτρης Θεοδ. Μακρινίκας, και τώρα συνεργείο του Νικολάου Κοιούρα εργάζεται έντατικώς, ώστε πολύ γρήγορα θά τελειώσουν τά μοσαϊκά και τά μαρμαρα για νά συντομεύσουν και πλησιάσουν προς τό τέρμα τους οί εργασίες του πνευματικού κέντρου.

Έλπίζεται πως με τήν βοήθεια τών ξενιτεμένων Μεσενικολιτών όπως μέχρι τώρα, τό καλο καιρι του 1980 θά φιλοξενησει τούς πρώτους θεατίνες του, ο Ξεώνας.

Οί υτόπιοι όσοι μπορούν δέν νοιώθουν τήν χαρά νά βοηθήσουν λίγο κι' αυτοί σ' αυτό τό τεράστιας σημασίας έργο;

Με τήν άρμόζευσα εύλάβεια τελέστηκε στην εκκλησία τής ένορίας μας ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ τήν 2.9.1979 τό έτήσιο μνημόσυνο του έλεκτου έπιστήμονος και ανθρώπου Άναστασίου Χρήστου Μήτσιου, ο οποίος βρήκε άπρσοδόκητο θάνατο, στόν Πλαταμόνα του παραθύριζε, παρασυρθείς από αυτοκίνητο τό όποιο έξεδράπη τής πορείας του και τόν βρήκε στο πεζοδρόμιο που βάζει άνόπτος. Έτσι χάθηκε ένας από τούς πιο χρήσιμους ανθρώπους του χωριού μας, σαν σζωγλειόβιζ και τής τής γενετέρας του.

Στό μνημόσυνο προστάθηκαν ή σύζυγός του Μαίρη, ο άδελφός του Κων. Χρ. Μήσιος, άλλοι συγγενείς και άρκετοί κάτοικοι και οί άρχές του Μεσενικόλα.

Έκτός του μνημοσύνου ή κ. Μαίρη Άν. Μήτσιου προσέφερε τά έξής ποσά εις μνήμην του λατρευτού και άείμνηστου συζύγου τής, για τήν κατασκευή στασιδίων στη εκκλησία τής ένορίας μας, δραχ. 8.000. Στόν Σύλλογο Μεσενικολιτών Άθηνών για τήν άποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου δραχ. 6.000 και τό Τμήμα Νέων του Συλλόγου Άθηνών δραχ. 6.000. Έπίσης σαν έκτοκτη εισφορά στην έφημερίδα Ν. δραχ. 500.

Άς σημειωθεί ότι ή κ. Μήσιου συνεχίζοντας τό παράδειγμα του προσφίλους τής συζύγου κατά τό παρελθόν προσέφερε άρκετά ποσά για τούς πιο πάνω αλλά και για άλλους φιλανθρωπικούς

σκοπούς. Οί κάτοικοι του χωριού και τά μέλη του Συλλόγου τήν εύχοριστούν, τήν συγχοίρουν και εύχονται δλάψυχα τήν έξ ύψους παρηγορίαν τής.

Πυρκαγιά έξερσάγη κατά τις 15 Σεπτεμβρίου στη θέση Μηλιές τής περιοχής μας ή οποία έσθθησε χάρις στην επέμβαση τών άρχών του χωριού (Άστυνομία, Κοινότητα, Δασική Ύπηρεσία και τών κατοίκων αυτού μεταξύ τών όποιων πρωτοστάτησε ο Χρήστος Άγγέλου Ποδηματάρ, μαθητής Λυκείου Άθηνών που βρισκετο έξώ τις ήμέρες εκείνες... παράδειγμα προς μίμηση.

Έργολάβος για τήν κοπή και διάθεση καυσόξυλων στους κατοίκους τής Κοινότητας, ύστερα από πράχειρο μειοδοτικό διαγωνισμό, άνεδείχθη ο Βασίλειος Τσίγκας και ή ξύλευση άρχισε με δραχ 34 κατά φορτίον καυσόξυλων.

Επίσης στο Μητσιάκο Θεοκάρι άπ' τόν Άγιο Γεώργιο Καρδίτσας ανατέθηκε ή συλλογή και πνοδεργών (φασολόβεργες) άπό τήν περιοχή Άπόσκια αντί δραχ. 1,50 κατά βέργα, τά χρέματα από τις βέργες θά είναι έσοδο τής Κοινότητας.

Όπως μάς πληροφόρησε ο πολίτευτής κ. Στέλιος Άλλας μανής, ως άγοροίτης για τός στο Άγορτικό Ίατρείο Μεσενικόλα διορίστηκε ή κ. Εύαγγελία Κοντάκη που οί γονείς τής κατάγονται από τό Μοσχάτο Καρδίτσας τήν περιμένουμε.

Περιώντας από τήν Καρδίτσα ο ύπουργός Δημοσίων Έργων κ. Ζερβινίδης διέθεσε διάφορα ποσά σε Κοινότητες του Νομού μας, μεταξύ τών όποιων και στην Κοινότητα Μεσενικόλα δραχ. 250.000 για τήν κατασκευή έργων έντός του χωριού.

Ημερήσια έκδρομή με τουριστικό ποζύμιαν πραγματοποιήσαμε 45 έκδρομείς από τόν Μεσενικόλα στην περιοχή τής Βεργίνας όπου τά λήψαμε άρχαιοτάτης πόλεως, και τάφοι Μακεδώνων Βασιλέων τής έποχής εκείνης.

Μετά άπ' τή Βεργίνα έπίσκεψη βήκαμε τήν Έκθεση Θεσσαλονίκης, άπ' όπου αναχώρησαμε άργά τό βράδυ, και φτάσαμε στο χωριό μας τήν 01.00 νυκτερινή ώρα.

Ο σφινιδίος θάνατος του Μιλτιάδη Μανώλη του Σωτηρίου, 20 έτών παλκήκρη, βύθησε τό χωριό μας σε μεγάλη θλίψη. Πέθανε από συγκοπή τής καρδιάς τήν 27 προς 28 Σεπτεμβρίου τήν νύχτα, στην Καρδίτσα, ενώ έπερνε τόν κορφέ του σε μία καφετερία.

Η κηδεία του έγινε τό Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου στο χωριό, τήν παρακολούθησε σύσσωμο τό χωριό, άφίνοντας κατά μέρος τις μή δαχάμενες άναβολή, εργασίες του τρύγου. Ο Μιλτιάδης, ένας νέος που ξεχώριζε από όλους τούς άλλους συνομηλικούς του, σε ήθος και σεβασμό, εκτιμάτο από όλους μας περισσότερο από κάθε άλλο νέον. Τελείωσε τό Γυμνάσιο τής Καρδίτσας και διαγωνίστηκε για τήν εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο, στόν κλάδο τής Νομικής. Περιμένε τά άποτελέσματα, αλλά ο χάρος πρόλαβε και άνήγγειλε τά δικά του άποτελέσματα.

Τόν έντυσαν γαιμπρό και τόν πάντρεψαν με τό χάιμα. Άς είναι έλαφρό τό χόμα που τόν σκέπάζει και ο Θεός άς δώσει δύ-

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Του Γιώργου Βελέτζα τακτικού μας συνεργάτη

«Στ' άμνη τό ρόδο άρχοντας και στούς καρπούς έσύ είσαι σταφύλι» τρισεύγενικό τής γής άρχοντοπαίδι»

Άτά έγραψε για τό σταφύλι ο σύγχρονος ποιητής.

Άλλος αυτοσχέδιος στιχομυγός έγραψε πώς: «τό κρασί τό γέροντα τόν κάνει παλληκάρη».

Οί πατέρες τής Έκκλησίας γράφουν στα χαρτιά τους «ο ύνός εύφραίνει καρδίαν ανθρώπου».

Κοινή διαπίστωση πώς «τό κρασί κάνει κολλά». Άτά και τό σα άλλα γράφτηκαν για τό κρασί και για τήν πρώτη ύλη του, τό σταφύλι.

Άπ' τή Μυθολογία ως τήν άρχαιότητα και μέχρι σήμερα ή λέξη σταφύλι ή κρασί συγκινεί τόν κάθε Έλληνα και ιδιαίτερα τόν κρασοπαραγωγό Έλληνα όπως είναι οί Μεσενικολίτες, οί Βλασδινοί, οί Βεουεσιώτες κι' άλλοι.

Πολλές φορές ρωτήθηκαν Μεσενικολίτες άπ' άλλους ξενιτοπιτες που πέρασαν άπ' τό χωριό μας: Άπό πού είσαι πατριώτη; Άπ' τό Μεσενικόλα τής Καρδίτσας άπαντά ο δικός μας. Κι' ο ξένος. Ναι ξέρω είσαι άπ' τό χωριό με τά πολλά και καλό κρασιά.

Άυτό είναι άναμφισβήτητο γεγονός. Δέν έχω τή δυνατότητα νά συμπεριληφθώ στόν κύκλο τών ανθρώπων που μοχθούν για νά δώσουν στο χωριό μας τήν δυνατότητα νά περηφανεύεται σάν τό πρώτο κρασοχώρι τής περιφέρειας. Ύπαρχουν πολλές έλπίδες για τήν άϊσια έκβαση του αγώνα αυτού! Δέν είναι τυχαίο τό γεγονός πώς σ' όλες τις πόλεις του Θεσσαλικού χώρου τά περισσότερα κρασοπουλιά ήταν Μεσενικολίτικα ή Βλασδινακά.

Οί κάποιες ήλικιωμένοι θά θυμούνται τούς δλάχους Κυρατζήδες με τά καρβάλια που κουβαλούσαν τά τουλούμια με τό κρασία άπ' τό χωριό μας στην κατανάλωση. Μισή ντουζίνα καλο

ναμη στούς γονείς και συγγενείς τουνά ζήσουν για νά τόν θυμούνται.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΓΕΝΗΣΕΙΣ: Η Μαρία σύζυγος Γιάννη Μακρινίκα γεννησε κοριτσάκι. Η Ρούλα σύζυγος Άνδρέα Κοζάση, γεννησε κοριτσάκι, ή Φωτεινή σύζ. Δημητρίου Μανώλη γεννησε κοριτσάκι, επίσης κοριτσάκι γεννησε και ή Παρασκευή σύζυγος Βαίση Ποδηματάρ. Τους εύτυχούς γονείς τους, εύχόμεθα νά ζήσουν και εύτυχησουν.

—Γέννησε στην Άθήνα κοριτσάκι ή γυναίκα του Κώστα Κλεφτάκη.

Η «Ν.» εύχεται νά τήν χαρούν υφούλα.

ΒΑΠΤΙΣΙΕΙΣ. Βαπτίστηκε στην Έλεσσώνα τό αγοράκι του Σωτήρη Ζαχαρή και όνομάστηκε Θωμάς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Άρραβωνίστηκε ο Άναστάσιος Γεώργ. Ίωακείμ ΚΑΦΕ—ΜΠΑΡ κάτοικος Άθηνών με τήν Νίκη Τσάρου, έγγονή του Βασ. Άπ. Μήτσιου. Τους εύχόμαστε καλά στεφάνια.

ΠΑΜΟΙ. Πάντρευτηκε ήν Άθηνά ή Έλισάβετ Άντωνίου Καρρασιώτου με τόν Ευσάθιο Μαρκάτο κάτοικο Άθηνών, και ο Κων)νος Ίωακείμ στην Θεσσαλονίκη, με τήν Σταυρούλα Άργύρη Κοντού.

βρεμένα μουλάρια κουλάντριζε ο κάθε κυραυτζής. Ήταν όλα με τά καπίστρια στολισμένα με λογικών λογικών χάνδρες και μπαηλιμπίδια και στο λαιμό τους κρέμονταν γλυκόχηρα κυπριά Α! τί χαρές τά κάναμε σαν είμαστεν παιδιά!

Πέρασαν όμως τά καλά χρόνια για τούς κρασοπαραγωγούς. Σήμερα ή παραγωγή συγκριτικά με τήν προπολεμική είναι αισθητά μειωμένη. Τό σπουδαιότερο όμως είναι πώς κι' αύτή ή λίγη παραγωγή δέν άπορροφάται κι' ο παραγωγός φυτοζωεί. Άλλά τό σημερινό μου σημείωμα άλλου θέλει νά καταλήξει.

Στις γιορτές του Δεκαπενταύγουστου βρεθήκα και έγώ άνάμεσα σε πολλούς άπόδημους Μεσενικολίτες στο χωριό. Όλοι έμεις οί ξενιτεμένοι πλαισιωμένοι από συγγενείς και φίλους γεμίσαμε άσφικτικά τήν προσφερόμενη για τέτοιες έκδηλώσεις πλατεία του χωριού μας.

Κέφι, τραγούδι και χορός όπως κάθε χρόνο. Όμως διαπίστωση με μεγάλη μου λύπη ότι άν στην πλατεία του χωριού ήταν άναπτυγμένα πενήντα τραπέζια τά σαράντα πέντε ήταν φορτωμένα με μπουκάλια μπύρας και μόνο τά πέντε στολίζονταν με μπουκάλια κρασιού. Λές και δέν βρισκόμασταν στο κρασοχώρι, στο Μεσενικόλα.

Πιθανό νά είναι δύσκολο ν' άναπτυχθεί ή άμπελοκαλλιέργεια με τή σημερινή έλλειψη άεργατικών χεριών. Πιθανό νά είναι δύσκολο νά προσωθηθεί ή παραγωγή μας στην κατανάλωση με συμφέρουσες τιμές.

Δέν είναι όμως νοητόν έμεις οί κρασοάδες νά πίνουμε τά ξένα για τόν τόπο μας προϊόντα παραγκωνίζοντας τά τοπικά κρασιά μας σε βάρος τής τοπικής οικονομίας κι' ύποστηρίζοντας τά ξένα Κεφάλαια.

Δέν είναι φρόνιμο νά νταϊκονουμε (ύποστηρίζουμε) τά ξένα σπία (ξένες εταιρίες) τή στιγμή που τό δικό μας σπίακι είναι ετοιμάρροπο και σίγουρα θά πέσει άν εξακολουθούμε νά τό περιφρονούμε όπως κάνουμε μέχρι τά σήμερα.

ΓΑΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τόν περσομένο μήνα έγινε στόν Άγιο Δημήτριο Άμπελοκήπων ο γάμος τής κόρης του κ. Θωμά Θανόπουλου ΑΛΕΚΑ με τόν εκλεκτό τής κ. ΣΤΕΛΙΟ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟ.

Έκ μέρους του Δ. Σ. του Συλλόγου παρέστησαν οί κ. κ. Θ. Κατσίκας, Ι. Παϊζάνος.

—Έπίσης στην Παναγίτσα Άλυθουπάλεως έγινε ο γάμος τής κόρης τών κ Μαρουσόπουλου Γιώργου και Γεωργίας (Καλλία) ΡΟΥΛΑ. Έκλεκτός τής ήταν ο κ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΓΙΟΥΚΛΙΔΗΣ.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ; Στη «Νεβρόπολη»; Στο Σύλλογο του χωριού σας;